ANUL 1, No. 18 — 6 pagini 3 lei — Sâmbătă 13 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-53.82; Redacția 4-84.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Preoții în politică

O discuție pasionantă s'a ridicat de câteva zile intr'unul din punctele cele mai vii ale vieții noastre spirituale, de Stat, și dacă discuția asta n'ar fi încăput pe mâinile de sforar ale bietului.. ministru Iamandi — care se miră în ceasul ăsta că țara îl obligă să cugete pentru ea! — dacă nu s'ar amestecea aici foarte bine cunoscute tendințe, cred intr'adevăr că o soluție ar fi relativ ușor de găsit.

Dar să nu ne împiedicăm de mofturi, chiar solemn găzduite în fotolii ministeriale, și să plecăm la adevăr, la isvorul lui viu, care nu va putea fi ascuns de retorica.

Și atunci întrebarea rămâne deschisă, pentru acei cel puțin cari încă n'au lămurit-o. Să facă preoții politică, sau nu? Altarul este el incompatibil cu arena publică, preotul să fie el exilat în domenii supraterestre, iar cuvântul Domnului să fie el absolut isgonit dintre oameni, în amestecul lor pe pământ?...

Mărturisesc că intr'o tinerețe destul de idealistă și pe care, acolo unde încă mai e posibil, aș fi mulțumit s'o prelungesc oricât, vedeam și eu nu știu ce preot, ideal desigur, un fel de Brand delirant de cer și de Dumnezeu suspendat intr'un Altar dincolo de pământ și fără nici o contingență cu vulgarele competițiuni în care suntem obligați să trăim. Un preot care, izolat de viețile pământești, s'ar fi mulțumit să ne facă semne din cer, călătorind cu drept-credincioșii în peisagiile evanghelice, nu fără să lanseze, eventual, la câte o ocazie, sau ca o protestare permanentă, teribilele imprecații ale unui Lamennais care ajunsese ușor să facă din Biserică, pe pământ, un fel de club politic al lui Dumnezeu. Pericolul partidelor clericale n'a fost niciodată mai mic decât însăși această vulgarizare a tot ce-ar fi trebuit păstrat mai departe de atingerile profane — iar, în altă ordine, acest absolut artificial pe care exaltările teocrației l-ar fi vrut instalat în viață, a ajuns totdeauna la o confuzie de planuri și de valori care a promovat spiritul revoluționar, năruind astfel Biserica în tot ce are ea mai esențial și mai viu.

Chestiunea, recunosc, este mult mai complexă — și nu e tocmai făcută pe măsura unui articol de ziar. In ce mă privește, deopotrivă, nu pretind s'o rezolv decât cu o competență profană.

Dar un preot care se abstrage din vieață, îmi apare lamentabil de inutil, părăsindu-și chiar sacerdoțiul lui — părăsindu-l pe Isus, mai întâi, căci Isus între oameni a trăit, în marginea lacurilor, în micile cătune, printre noi toți... Isus a fost intr'adevăr Dumnezeu și Om. Ce ortodoxie ar pretinde atunci preotului nostru să fie numai o pură divinitate?

A trebuit d. Iamandi s'o imagineze! A. e sever băiatul ăsta... Puțin incult, — dar e tocmai bine fiindcă e ministru de culte. Și atunci, el discută chestiunea, ca lăutarii, după ureche. A auzit câte ceva... Și apoi știe el bine, acest machiavel de două șchioape, că politica, așa cum o pricepe el cel puțin, înseamnă minciună, infamie, câteodată crimă. Dar asta încă nu e nimic... Politică! S'ar putea însă — cum de altfel se întâmplă astăzi, — ca preoții să nu fie de părerea lui care, cum vedeți, în această materie are din nenorocire păreri...

Astfel soluția e simplă: preoții afară din politică. Să rămână în politică numai snapanii cluburilor, numai aventurierii calificați și descalificați, fără meserie, fără Dumnezeu și fără destin, cari și-au făcut viața cumpărând ieftine naivități la urna sufragiului popular — numai ăștia intr'adevăr sunt chemați să îndrumeze norodul...

Firește, verdictul nefericitului ministru de culte a căzut ca un blestem peste toată tradiția ardelenească de popi, cari au stat de pază la altarele Neamului timp de o mie de ani. El ofensa deopotrivă dreapta judecată care pricepe că preotul cu atât se înalță mai sus, cu cât își are rădăcinile mai bine fixate în pământul pe care s'a născut și trăiește...

Octavian Goga, deoparte, cu o indignare pe care-o pricepem — fiul popii din Rășinari... — și de alta, Inalt Prea Sfințitul Patriarh au corectat energic aberațiile ebrietare ale ministrului care-și compune legile după masă. Sanctitatea Sa a subliniat deopotrivă pericolul partidelor clericale — singura alternativă care s'ar oferi preotului mutilat de libertățile lui de om.

Se poate spera astfel că preoții vor rămâne și de acum înainte la rosturile lor seculare. Soldați ai unui adevăr mai sigur prin agitațiile ce ne despart... Acesta a fost totdeauna un adevăr național!

Și vor rămâne în sfârșit să dea girul credinței lor pe tot locul unde se vor găsi și să aducă, poate, peste frământările noastre duhul admoestărilor de Sus...

TOMA VLADESCU

Generalul Franco intr'un cerc de diplomați

RASPUNSUL BISERICII

Sfântul Sinod a răspuns ministrului cultelor trimițându-l „comunicatul său destinat opiniei publice a țării. Lăsând la o parte nuanța foarte semnificativă a acestei mândre procedări a Inalt Prea Sfinției Sale Patriarhului Miron, fondul însuși al comunicatului este de o demnitate și de o nobleță, la înălțimea tradiției Bisericei ortodoxe.

Biserica ortodoxă, — după ce observă că numai ei, iar nu și celorlalte culte li s'a adresat ministrul cultelor, — *respinge dorința exprimată de acesta ca preotul să-și limiteze toată activitatea sa la altar* și mărturisește că nu înțelege «de ce se manifestă astăzi atâta neîncredere în acțiunea ei în mijlocul vieții românești».

Răspunsul Sinodului adresat acelora (care vor fi aceia?) «ce nu iubesc prezența ei la tot pasul» fixează principiul că biserica are dreptul să-și intensifice acțiunea pentru adâncirea moralei creștine «inclusiv asupra partidelor politice» și amintește de mai multe ori de «lăcomia» și de «individualismul hrăpăreț» care, desigur, poate privi pe oricine, numai nu pe aderenții mișcărilor de dreapta.

In sfârșit, Biserica ortodoxă răspunde hotărât *că este în dreptul și în datoria sa să combată comunismul»* care sub masca politică propagă concepții de viață și programe etice opuse creștinismului».

Așa înțeleg înalții chiriarhi «misiunea lor strict creștinească» la care le recomanda să se limiteze d. Iamandi. Pentru politicianismul care a încercat să realizeze «Biserica dirijată», răspunsul Inalt Prea Sfinției Sale Patriarhului este un avertisment și o lecție.

VESTITOR

„NIHIL SINE DEO"

Sfântul Sinod s'a întrunit, la sesizarea făcută de guvern prin glasul autorizat al ministrului Iamandi.

Negreșit, nu s'a discutat acolo dacă preoții pot întinde mâna unui om care bunăoară a făcut prinsoare cu tovarășii de chef, la Iași.

Chestiuni mult mai grave au provocat marele Conciliu. Anume, dacă preoții pot face politică, — adică altă politică decât cea liberală...

E un suflet mare care circulă astăzi prin preoțimea noastră. Și nu știu dacă ministrul Artelor e atât de cult, și ministrul Cultelor e atât de artist ca să fi priceput votul de blam pe care, cu rară finețe, Sinodul i l-a dat în dublul răspuns cu care a coborât până la dânsul.

Prima parte a acestui răspuns, adresa înmânată ministrului e de natură tehnică. Acolo Sf. Sinod recunoaște că nu înțelege ca preoții să binecuvânteze la altar nu știu ce insigne și formule.

E o chestiune de ritual pe care nu o putem decât înțelege.

Ah, dar Sfântul Sinod — și de aci începe marele lui suflet — nu s'a mulțumit numai cu o simplă adresă.

Cu dela sine putere, a găsit cu cale să epuizeze chestiunea ridicată de ministru, dând un comunicat de vreo trei ori mai amplu ca adresa, comunicat care, în semnul sacru: Nihil sine Deo care-i servește și de titlu, e cea mai frumoasă apologie a naționalismului în biserică.

«STATUL NOSTRU ESTE UN STAT ROMAN, ALCATUIT CU JERTFE FARA SEAMAN, DE NAȚIUNEA ROMANA, PENTRU INTARIREA ȘI INOBILAREA EI, PENTRU DESVOLTAREA INSUȘIRILOR FIZICE ȘI SUFLETEȘTI, CA SA SE POATA RIDICA LA UN NIVEL CAT MAI INALT PRESTIGIUL EI POLITIC ȘI SPIRITUAL.

TOATE LEGILE, ACȚIUNILE, IDEILE STATULUI ȘI DIN CUPRINSUL LUI, AU SA FIE SUBORDONATE BINELUI DURABIL AL NAȚIUNEI».

Iar mai departe, după ce «Biserica reprobă lupta de clasă» — adică comunismul — cere să se «dea existenței noastre politice toată formația și consistența națională».

E foarte la locul ei intervenția aceasta clară a Bisericei române în lupta națională. Chiar mai accentuată dacă era, nu ar fi fost mai puțin creștinească.

Vor cere mulți dela biserica ortodoxă platonism și pasivitate în materie națională. Le vom spune că aceasta ar fi nu numai neromânesc, dar chiar antipodic spiritului creștin.

E o falsă asumpție aceia care vrea să facă din creștinism o searbădă renunțare.

Erezia pornește nu dela Iamandi, ci dela părinți vechi ai bisericei, a căror autenticitate e azi negată de autorități. Citirea asta falsă e dela Arnobius, Lactantius și Tertullian. Dar primii doi — e stabilit azi — nu erau creștini reprezentativi, iar Tertullian era un heretic, după cum era în mare parte și Origen.

Aceștia au lansat ideia că creștinul trebue să fie «blând și supus», — idee care cade imediat după Constantin cel Mare. Dar și mai înainte de acesta, nu e nici un argument serios în favoarea renunțărei și pasivității creștine.

Nu e un cuvânt în Evangheliii sau în Faptele Apostolilor, care să condamne — bunăoară — pe soldați și să-i invite să depună armele.

La conciliul din Elvira (302) — cu mult adică înainte de Constantin — s'au votat canoane care condamnă dezertarea din armată și pledează mult pentru spriritul bărbat și războinic.

Părinți sfinți, ca Athanasius, Ambrosius și Augustin, nu mai puțin fac apologia soldatului și războiului, — ca și Didachiile sau Epistola lui Barnaba.

Dacă ne mai amintim că în toate vremile s'au găsit mulți creștini-soldați, putem conchide în liniște că acea lașitate cu numele de pacifism n'a fost niciodată o lozincă creștină.

Au inventat-o slabii și răii, iudeii și masonii.

Pe scările bisericei creștine flutură biciul lui Isus, pe frontispiciul ei fulgeră sulița Arhanghelului Mihail.

Iar astăzi această suliță e purtată de națiunile Domnului, împotriva națiunilor Iadului.

Iată de ce și ortodoxia a fost și rămâne o dogmă, nu comunistă, nu internațională, ci profund, sincer și activ națională.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Agonia codrului românesc

de NICOLAE BOGDAN

Dela originile misterioase ale istoriei noastre și până mai eri, Codrul a fost fratele bun al Românului.

Astăzi Codrul este victima agonizândă a jidovului, a băltărețului, a francmasonului și-a trădătorului de Țară.

Pentru Român, Codrul nu este numai superba podoabă a țării, nici un simplu element de sănătate și de poezie, ci unul din importantele elemente de bază ale vieții lui naționale, mădular esențial din făptura organică a Țării. Fiindcă dacă s'ar despăduri complect, România ar ajunge mai rău de cât Grecia, un pustiu de stânci pleșuve și de râpe leproase, peste care s'ar plimba numai nori de pulbere, valuri de sărăcie și de uscăciune.

Pentru ovrei, pentru băltăreț și pentru criminalul trădător de țară, căptușit ca o ploșniță în marile administrații israelite, Codrul e un minunat prilej de câștig, o sursă de miliarde, o victimă fără glas și fără posibilități practice de apărare, care poate fi prădată, poate fi jefuită până la completa distrugere.

Românul are un interes capital ca să păstreze și să îmbunătățească pădurile Țării. Dimpotrivă, ovreiul, împreună cu toate uneltele lui scelerate au interesul criminal ca să prăpădească toate aceste păduri, să devasteze cu desăvârșire solul sacru al patriei noastre, pentru ca după aceea să se cărăbănească peste Ocean cu toate miliardele agonisite, departe de orice svâcnet naționalist, la adăpost de orice amenințare huliganică.

La activul său blestemat, democrația băltărească, armeano-greco-bulgaro-țigănească, înnumără alături de atâtea alte trădări și pe aceia de a fi smuls pădurile din mâinile Românilor spre a le face cadou ovreilor. Astfel că în momentele când dv. scumpi cetitori, vă osteniți cu munca cea de toate zilele, sau vă pierdeți vremea făcând artă, literatură, «*politică*» sau amor, pe sutimi de mii de hectare de Țară sfântă, omida iudaică roade cu aviditate la rădăcina Codrului nevinovat, despoaie munții, desgolește dealurile, pune toporul la rădăcina copacilor, întocmai ca acele duhuri infernale din deșerturile anticei Asirii, cari purtau pretutindeni cu ele dezolarea, seceta, prăpădul și moartea.

Ei nu seamănă, nu plantează pădurea, după cum n'au nici timpul s'o aștepte să crească. Mai mult de cât atât: ei nici n'o cumpără măcar, ci o ARENDEAZA de la Stat, adică de la o clică de funcționari putregăiți și venali, adesea masoni, cari pentru un șperț rizibil înstrăinează zeci de mii de hectare dintr'o trăsătură de condei.

După ce pun mâna pe un lot imens de pădure, ovreii încep exploatarea potrivit cu clasica lor manieră tâlhărească. In loc de zece mii de hectare de pildă, ei devastează douăzeci de mii. Operația se săvârșește repede și energic: personalul administrativ și

(Continuare în pag. 3-a)

Masa de operații

SITUAȚIE GRAVA...

Ziarele anunță că «guvernul se opune să se facă alegeri comunale la Moinești».

Ce Dumnezeu, domnule, și la Moinești!

CUM SA NU ȘTIM!

Un ziar de dimineață a întreprins o «anchetă de strictă actualitate» cu întrebarea:

«D-voastră știți ce înseamnă origine etnică? Da ori Nu? Sunteți rugați să răspundeți ce știți sau ce credeți despre această... definiție».

Cum să nu știm, scumpe confrate? E foarte simplu: Origine etnică înseamnă a fi sau a Nu fi circumcis!

NAȚIONALISM BRATIENIST

Dinu Brătianu a trimes o circulară șefilor de organizații în care arată că rolul partidului liberal este de a face un naționalism constructiv.

— Și dacă se poate chiar... bancar!

ȘOMERII INTELECTUALI

La Galați, recentul recensământ arată că sunt numai 158 șomeri intelectuali.

Ce rușine?! Cum domnule, Galații să aibe adică numai atâția știutori de carte?...

PURGAREA ȘCOALELOR

Guvernul dă iama prin Universități. Cu o voluptate culturală care aduce aminte de arderea templului din Efes — numai că incendiatorul de atunci era nebun — sute și mii de studenți vor fi exmatriculați.

Mai mult. După darea gata a Universităților se va trece la licee.

Nu va mai rămâne — era să spunem cărămidă de cărămidă — elev de elev în licee.

Foarte bine!

Să se învețe odată minte elevii că pot fi școli și universități și fără ei!

ROȘU ȘI VERDE...

In Spania s'au reluat de curând, în toate marile arene din țară, tradiționalele lupte de tauri, semn al renormalizării vieții.

Dar în timpul antrenamentului s'a observat un fenomen curios: în vreme ce taurii se înfurie când văd roșu, boii își ies din sărite...

Ce bizarerie la boii aceștia spanioli!

DOCTORUL FARA VOE

ZVASTICA

de M. LUNGIANU

Svastica e un semn sfânt al rasei arice și anume al Arilor de pe dealuri. El întruchipează crucea bradului, cea dintâi protectoare a omului primitiv, așezat pe vârfuri de munți, pe plaiuri înalte, pe coline scăldate'n soare. El vine dela numele acestui copac, zada, dela dada, care a dat pe românescul tata și venind dela daga, apărare, întărire, sinonim cu germanul dach, acoperământ, școală, iar daga, fiind o formă derivată din gaga, primul cuvânt al rasei albe, de unde găga la noi, aqua și mai apoi apa.

Cum acest semn era pus un numai în piept și pe glugi, cum îl au ciobanii noștri de azi, cum îl poartă fetele și femeile pe ciupage și flăcăii pe obinziei, ci era dus și'n mâini și apoi târziu de tot, închipuit din ac, pe crâmpeiul de țesătură de lână, a căpătat înțelesul de semn, care merge la drum, vada, — de unde vadul nostru și vadra — și apoi, pierzându-și însemnarea veche de lucru sfânt, spre a o recăpăta, i s'a adăugat la început denumirea bradului sau a apei, — zada, or zara, dând zăvada, ca și zăpada, care e tot protecție, a pământului însă, ca zăpuhe, ș. a. Acest termen de zăvada a rămas în limba noastră până azi. El e dat covorului de pe perete în părțile muntoase (în special Muscelul), pe care de cele mai multe ori, în deosebi pe cele vechi, se găsește semnul crucii cu cârlige (crucea bradului cu ramurile 'ntoarse) mergând dela dreapta la stânga și i se zice racul.

Acest semn, zăvada și zăvasta, cum se mai numește azi acea podoabă țărănească, — care a dat pe zavead și zăvelcă, fotă, tot cu înțelesul de protecție a trupului — a condus pe Arii de pe dealuri, în luptele lor crunte, cu Arii de pe văi, cari împânziseră Europa (Galii, Bascii, Dacii, Tracii, țânțarii, de la zărzari, oameni ai apelor, ș. a.) având ca simbol de apărare balaurul, zis valac (Banat), or drache (Germania) de la trac, drac al nostru.

Din aceste lupte, împingând cei din urmă pe primii până'n Asia, s'a născut poporul indian, care a oprit acest semn sfânt. S'a născut însă și poporul român și roman, tot una la început, din contopirea acestor două neamuri arice pe șaua Carpaților, dând poporul sarmat, de unde carpat, și zaro-mar, care înseamnă oameni ai apelor și ai pământului (dela zara-apă și mara—pământ).

Dacă acest simbol s'a evidențiat mai mult la poporul indian și la cel german, este că ele s'au considerat întotdeauna ca urmași direcți ai Arilor de pe dealuri (strămoșii Sciților și deci ai Slavilor), pe când noi Românii, deși proveniți din amestecul celor două ramuri arice, am ținut să arătăm că suntem ceea ce am fost dela început, oameni ai apelor, fie născuți aci, în marea Sarmatică (șesul Transilvaniei), cum e adevărat, fie pe malurile mărei Caspică, cum cred unii, uitând că viața n'a putut să se nască decât intr'o mare dulce, cum a fost cea închisă de toate părțile de soninări muntoase, până ce ele au fost rupte, de și-au croit scurgere. Și dacă s'a păstrat în port și în lucrări casnice s'a păstrat mai mult de populația muntoasă, urmașe a Arilor de pe dealuri.

Dacă din zăvada și zăvasta noastră i se zice svastică, e ușor de înțeles, cunoscută fiind influența slavă, care mănâncă vocalele, în cazul de față, suprimându-se ă

In privința acelui ica dela sfârșit, care e ița, dela Bistrița, Dâmbovița, Ialomița, e discuție mai multă, dându-se aci în treacăt explicația, că e un adaus ulterior, ca să amintească ideea de apă, ori de pământ, care credeau descendenții Arilor că s'a pierdut, dela zara și

(Continuare în pag. 2-a)

Etc.

Elimin gândul care se sbate pe primul plan al preocupărilor mele. Il ucid pe cel de-al doilea. Al treilea îl las în suspensie. Și scriu despre celelalte. Despre acest teribil etcaetera.

Etc. Mare binefacere pentru omenie. Formulă care țese un întreg păinjeniș de mistere. Colac salvator pentru naufragiații unei discuții, ai unei mărturisiri forțate. Cheie universală pentru ușile menite să oprească intrările. Pentru unii demonstrativ, pentru alții explicativ, înjurătură și floare de stil, — un anumit stil, pauper, bineînțeles, — după circumstanțe, acest inofensiv etc. este mai important decât și-ar imagina cineva.

Presa comunistă este un răsad de etc. Anumite partide își justifică existența prin steaguri uniforme: Am făcut țara, am introdus ordinea, etc.

«Domnul partid» este autorul unui abecedar, etc. «Domnul membru cutare», în activitatea lui parlamentară a cerut închiderea ședinței, pentru considerente regulamentare, etc.

Un patriot a mâncat un cantalup, niște devize, etc. Românii, în general e deștepți, e poeți, e deputați, etc.

In dormitorul național de lângă Patriarhie, e adunați oamenii deștepți, cari dorm, sforăie, visează, etc.

Minunat animal acest etc. Docil și gata la orice servicii. Bilet de intrare în închisoare, — circumstanță agravantă. Bilet de ieșire din închisoare, — circumstanță atenuantă.

Cel mai sincer compliment în gura unui îndrăgostit timid, este tot atât de bine, unic și ireductibil argument în ministeriala gură (tot aia e) a unui orator depe banca ministerială prins în clește.

Vrei să înjuri și vrei să nu fii totuși trivial, înjuri de aia, de ăla și mai ales de toate celelalte. Etc. Iți mai trece puțin necazul. Te mai liniștești. Mai evadezi din revoltă. Te mai distrezi. Faci manevră cu toate plasticile zicători românești, le aliniezi în coloană de marș, observi că Ion Mihalache s'a intimidat, a demisionat, constați că cele două fracțiuni ai partidului sunt trei, ai vrea să scrii despre ceva și nu poți (din lipsă de talent, bineînțeles...) și că trebue să taci.

Te strangulează revolta. Și atunci... Etc. Etc. Etc.

Valeriu Cârdu

BIBLIOTECA CENTRALA A ASOCIAȚIUNII SIBIU — BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

Cultură, Oameni, Fapte

Plai fără luminator

Huzureala e maștera dreptății și slăbiciunea duhului. Ea își îmbracă peste șolduri șalvari mari de turchie și-și dă cu sulimanuri adormitoare pela buze, ca lipiciunea lor să fie și mai somnoroasă. Cucoană mare, huzureala pășește fără sfială până'n cele mai înalte iatacuri, unde e primită cu multe temenele de străsnică și asiatică politeță. Românii — ce au, din fire și din latinitate, gura cam slobodă! — îi mai spun și «tembelism», iar frații noștri întru lupoaică, lirici și sentimentali, o chiamă cu eufemismul «dolce-farniente», pe când barbarii din ai lui Goethe au cuvinte aspre de-tot pentru strigarea ei după nume — cuvinte, cari s'ar putea traduce prin circumscriere cu o diabolică mixtură de vocabule: puturoșenie, rea-credință, ușurătate, dezinteres și criminală delăsare.

Considerațiile acestea de diletantă filologie comparată ne-au fost provocate de un scurt reportaj dintr'un număr trecut al «Bunei» noastre «Vestiri». Se vorbea acolo — cu o naivă, pentrucă desigur inutilă, indignare — despre un pâlc de moți rămași de nu mai știm când fără duhovnic. Aprigul nostru corespondent bătea, cu pumnul indignării sale justificate, în hârtie, cerând grabnică îndreptare a lucrurilor, adică luminător pentru moții depe culmile lor bătute numai de luceferi și vânturi aspre. Moții aceștia, ca să audă în graiu viu cuvântul de foc al lui Dumnezeu, trebuie să-și plece la pământ urechea. Pentrucă numai astfel li se mai îngăduie să pipăie focul Divinității: prin înțelegere la lucrul mâinilor Ei. Și, poate, aud atunci moții cei vrednici niște clopote sunând din adâncuri. Inima lor tresare și sufletul li se 'nfioară întru așteptarea sfintei împărtășanii. Duminicile, desigur că se strâng păcurarii aceia ca nourii la ploaie, să-i binecuvinteze crucea purtată de mână duhovnicească. Așteaptă până 'n seară, când se-aprind focurile pe munți, dar luminătorul nu se arată și inimile se'ntristează ca grâul sub brumi.

Intre timp, huzureala se cuibărește și mai tihnit în iatacuri, astupând cu vată urechile, cari ar trebui să fie pentru ascultarea necazurilor. D. Iamandi, năzuind după treburile dinlăuntru, terorizează sinodiceasca adunare, mai compune o lege a teatrelor, ticluită cu reminiscențe de regulament polițienesc — oh, internele, internele! — și face urit la preoți, avertizându-i, ca la Iași, că blajinul nostru cler musai să fie cât mai democrat...

Atunci, să ne mai mirăm că soarele, stelele, vânturile și brazii depe plaiul acela, de departe, n'aud rugăciuni pentru neamul cel moțesc al unor ciobani însetați de crinii și trandafirii Evangheliei? Pe o culme, acolo, trebuie să fie o biserică mai tristă ca un stejar frânt din creștet.

Dar tăcere... Excelența Sa mai bate o adresă Patriarhului Țării... Să n'o stingherim. Și — mai ales! — să nu-i scoatem vata din urechi. Moții să mai aștepte, că așteptarea e virtute cu fason. Și, la urma-urmei, ce? Par'că de Moți ne arde acuma!

Mircea Streinul

Cinematograf

Continuare din numărul de eri

Dar iată unde începe scandalul. Adresa oficiului, mai departe, spune: *«Intreaga aparatură de luat vederi și sunet este proprietatea O.N.T. Alcătuirea jurnalului se face direct de către O. N. T. cu ajutorul aparaturei și personalului propriu.»* Așa dar mă văd informat oficial că Posmantir este funcționar la O.N.T. și că *jurnalul* se execută *în regie*, cu personal propriu. Care sunt reporterii, atunci? Fiindcă un jurnal nu se poate face fără ei; și ei — cei știuți și încercați — sunt toți pe dinafară; onoarea, de a *lua vederi* pentru jurnal, rezervându-se exclusiv lui Posmantir, sau unor debutanți, ce învață să filmeze pe banii Statului. (Vezi ultimele reportaje ale d-lui Călinescu).

Rău ați făcut, domnilor dela Oficiul de Turism că m'ați pârât la direcție, fără a căuta, mai întâi, să vă feriți cu grijă *«de afirmațiuni cari nu corespund realității»*, cum ați spus de mine. Căci, ce înseamnă situația, pe care singuri o mărturisiți în scris, altceva decât monopol uzual în mâna lui Posmantir? Cât vă costă un jurnal și la cererea cui se ordonanțează sumele? Dar gândiți-vă, mai ales, ce aveți în schimbul acestor sume? Intrebați-vă dacă se poate numi, cu mare toleranță, un *jurnal*, ceeace prezentați dv. pe ecrane, anunțând cu emfază: *«O.N.T. PREZINTA...»* Eu mă grăbesc să vă anunț ce vă așteaptă: cu mine nu puteți discuta prea mult chestiuni de cinematograf, fiindcă eu le cunosc adânc, și pe toate; dv. debutați foarte slab. Vă veți fi pricepând dv. în chestii de turism; în cele de cinematograf trebue să urmați calea ce v'am propus eu aci, în acest loc, alaltăieri.

Restul scrisorii nu-l mai discutăm. Ar fi pierdere de timp, gratis. In ceeace privește lămuririle ce ni le oferiți pentru *limpezirea acestei chestiuni*, vi le vom cere prin gazetă, fiindcă noi, aci, nu ne ostenim să scriem pentru dv. și nici pentru noi; ci, numai pentru Țară, care așteaptă o revărsare proaspătă și adâncă de gând și slovă românească, chiar pentru cinematograf.

Vă întoarcem, deci, invitația: la dispariția domniilor-voastre cu lămuriri și îndrumări; prin gazetă însă, nu cu poșta.

ZVASTICA

(Continuare din pag. I-a)

mază, cari au dat pe riza, or miza. de unde izu, ita.

Acestui semn i s'a zis de poporul aric mai târziu, zar, de unde *jar*, denumire purtată până azi la noi, dată fiind crucilor ce se fac pe copaci, să arate hotarul despărțitor între proprietăți. Inainte vreme el se făcea pe marginea cărărilor, arătând calea de străbătut a oștilor cu comaonle ce urmau să se ție, din Carpați spre Indii și înapoi, de unde crucile creștine, cari le iau locul pe la răspântii și la popasuri.

Nimeni nu bănue ce tezaur de scumpe mărgăritare linguistice are limba noastră, ducându-te ele ca de mână, la lămuririle necesare, și'n loc să ne aprofundăm în studierea lui, căutăm înțelesul cuvintelor și al obiceiurilor pe la alte popoare și'n închipuiri fără rost, ce n'au avut loc nici când la neamul nostru, cea mai veche și cea mai conservatoare ramură a rasei arice. Adecă ce zic arice, ci dacice, care e mult mai veche ca aceasta.

Lămuririle necesare în alte articole și'n volumele «Zmei și zâne» și «Parmira» ce vor apare.

1937. II. 28, ora 9 trec.

M. LUNGIANU

CUIBURI DE LUMINA

ZIARUL „LIBERTATEA"

Una din rugămințile cele din urmă ale lui Ionel Moța, a fost aceea, de a nu lăsa ziarul „LIBERTATEA" să moară. Neavând nici un fel de avere, această foaie, va putea asigura viața modestă a copilașilor și familiei lui.

In timpul luptei sale pe frontul spaniol a scris mai multe articole și însemnări, cari vor începe a fi publicate începând cu numerele viitoare ale „Libertății". Atragem atențiunea tuturor prietenilor noștri atât asupra acestor articole postume ale lui Ion Moța, cât și asupra ziarului pe care-l recomandăm cu toată căldura.

Adresa: „Libertatea I. Moța" calea Victoriei, No. 63.

Abonați-vă la „Libertatea".

Abonamentul pe un an 120 lei.

IZVOD

se numește revista care va apare în Aprilie, subt conducerea unor condee tinere.

Izvod își are momentul pe care îl va sluji.

Colaborează: *Radu Gyr, G. Șt. Cazacu, George Acsinteanu, Emil Muracadă Valeria Cârdu, Gabriel Bălănescu.*

N. MILCU

este uitat în mormânt. Și poezia lui un acatist rostit deasupra morții.

Nicolae Milcu trebue editat. Trebue editat de Fundațiile Regale.

„VREAU SA TRAESC" piesa d-nei Claudia Mihăilescu se va reprezenta prima oară la Teatrul Național, Luni 15 Martie. In cercurile teatrale i se prevede succes.

Itinerar

— Inscripție pe-o aripă de aeroplan —

Spre culmi de-azur un cântec suirea ne'nflori,
ne îmbiau livezi de cer atât de clar,
c'am apucat cărarea spre neajuns hotar,
mereu împinși de dorul de-a nu ne mai opri.

Rămase'n urmă drumuri, ne arborau chiemări
în fluturarea albă de ispitiri și doruri,
dar ne învinse setea beției de goluri
și ne-ameți adâncul albastrei depărtări.

Mai sus, spre țărmuri fără rele,
să poposim, o, suflet de-apururi însetat,
la început de noapte, sub cer înrourat
să adormim pe-un maldăr de vise și de stele.

ION ROȘCA
1908—1933

1937 ZIDIRE NOUA

MA ACOSTAT UN TANAR. IERI, PE STRADA. La început, mi s'a părut că vrea să-mi ceară vre-o informație banală. Și mă frământam în căutarea unui pretext care să mă salveze. Vorba lui însă mi-a risipit bănuielile. Tânărul, de fapt, venia să-mi ceară socoteală și să mă examineze. Și-a luat aere de profesor și sfredelindu-mă cu privirile înfumurate a încercat să-mi dinamiteze credința.

După aparențe, tânărul meu interlocutor era un om de treabă. In ce privește portul, — un exemplar desprins din mozaicul străzii. După expresii și citate, un fel de șoarece de bibliotecă.

*

NU CRED IN IZBANDA GENERATIEI TINERE, pentrucă nu aveți program — mi-a spus tânărul. Nu cred...

Am zâmbit cu multă bunăvoință. Disprețul l-am zăvorât într'o celulă de indulgență largă. Trebuia să vorbesc despre credința unui om care și începea întrebările, stupid, — filosofic, dacă vreți, «matur și chibzuit», — trebuia să arunc în cumpăna discuției greutate de suflet. El arunca cerebralisme emfatice și transcrieri doctrinare de import.

Aparținea, desigur, veacului de emfază lată cărturărească și venia excoriat de formule idiot de p'astice.

Totuși l-am vorbit. I-am întâmpinat dialectica hegeliană cu argument reavăn de brazdă.

Și i-am tăiat aripile avântului continental și paneuropenist cu sabia pământului meu.

Am vorbit simplu, așa cum ar fi glăsuit bunicul meu, plugar cu palma noduroasă și cu ochii străbătuți de furtună.

*

SI EU SUNT ROMAN, FOARTE BUN ROMAN. *Tot așa de bun român ca d-ta, cu toți camarazii d-tale degenerație.*

Eu sunt naționalist. Dar sunt democrat. Pentrucă eu sunt cu poporul. Eu nu pot permite ca țăranii să înoate mereu în întunerec. Vreau să dau lumină plugarului, din lumina minții mele. Eu vreau să lupt pentru popor. Poporul e talpa țării. Țăranul este pârghia de rezistență a neamului românesc. Cu străinii vreau să fiu tolerant. Eu nu pot admite persecuțiunile. Mintea mea refuză argumentul violenței. Fie ea verbală, fie scrisă, fie fizică.

Cultura mea refuză mijloacele de propagandă hitleristă. Cu evreii — *conform religiei creștine* — uite, ia notă, citește din nou Porunca II-a, domnule! — trebue să trăim în deplină înțelegere.

Insfârșit, domnule, eu sunt intelectual veritabil. Și nu pot necinsti cel de al XX-lea veac de civilizație și cultură umană.

Așa a glăsuit tânărul.

*

EȘTI ROMAN TOT ATAT DE BUN CA MINE, zici d-ta și admiți ca românul să fie la discreția străinului în țara lui românească. Ești democrat, domnule, și admiți ca această formulă să fie o simplă fată morgană. Admiți ca doctrina d-tale să se reducă la o simplă exploatare a votului universal. Admiți ca să se lucreze cu poporul mințit contra poporului sărac. Ai sesizat teoretic, forța plugarului și ai redus rezistența neamului la gradul de expresie trasă din rezistența țăranului. Și totuși asiști, savant filozof, citind ultima noutate doctrinară, la secătuirea păturii țărănești, fără a te decide să bați într'o zi la ușa unui bordei. Ești cu poporul, dar servești, singarnic, POATE FARA SĂ ȚI DAI SEAMA, tocmai pe acei cari secătuesc poporul. Vrei să dai lumină țăranului, dar n'ai coborât niciodată în întunerecul satelor.

Ești tolerant cu străinii, pentrucă așa cere cartea d-tale. Eu te depășesc, domnule. Eu vreau să fiu tolerant, pentrucă așa cere sufletul larg al generației mele.

O mică diferență. Eu vreau și voi fi tolerant în măsura în care acești străini vor fi loiali cu țara mea care-i adăpostește. Nu vreau moartea străinului. Dar nu pot admite cotropirea neamului meu, la el acasă, de către străini.

Violența mea nu este o ocupație sau o profesie de credință. Ci baricadă în fața tuturor dușmanilor cari violentează, zilnic, altarele țării mele. Nu scot nici când sabia. Dar mă apăr de toate săbiile. Cu atâtea săbii câte cere lupta, fie în scris, fie verbal. Fie. Drană, domnule.

Programul meu: Faptă românească.

*

NU LUPT CONTRA JIDANILOR pentrucă sunt de altă rasă numai, pentrucă sunt o anumită rasă, sau petrucă sunt altă națiune.

Nu-i privesc de pe poziția urii. Ii privesc depe pozițiile neamului meu. De-acolo îi văd așa cum sunt: depozitari de vicii, focare de corupție, vânzări și trădări, lipsiți de legături cu țara mea, dușmani ai lui Dumnezeu, inasimilabili (nici nu vreau să-i asimilez), în sfârșit ei sunt aceia care se găsesc pe cea mai înaintată poziție de dușmănie față de Nație. In fața acestei poziții, domnule dragă, iartă-mă, nu pot fi nici «tolerant», nici «democrat», nici «european». Pot fi numai român. Adică, alături de cei noviți.

Cât privește porunca II-a, nu pot trăi în armonie și iubire, nu pot trăi în înțelegere cu acei care sunt certați cu iubirea, cu înțelegerea și cu porunca II-a.

In fața iubirii lor false, înscrisă pe hârtie și țipată în discursuri, postez iubirea mea simțită, față de brazdă și popor.

Veacul al XX-lea? El nu poate fi împotriva neamului românesc. Iar dacă este totuși, sunt gata să mă declar necivilizat și incult. Și depe această poziție să-mi iubesc Patria.

Propagandă hitleristă? O formulă inventată de d-ta.

Tot ce este în serviciul românismului nu poate fi — prin definiție — hitlerism.

M'am spovedit. Tânărul dispăruse. In fața mea așteptau niște uși capitonate. Iar spovedania a fost rostită în fața unor urechi lungi și vătuite.

Val. C. Șoimaru

Prag de cale nouă

Trăim, și cei de bună credință pot spur s'o constate, o epocă de ascendență, de pășire de prag, intr'o nouă eră naționalistă.

Un anumit trecut public românesc — cel mai strident din istoria noastră — în politică, literatură, varii jaluri programatice de guvernare, — a mai intuit în suprafețe ideologice manifestări naționale, toate însă prea exagerate sentimentale pentru a mărturisi un țel, ideal și el: *stabilirea originei noastre etnice, pentru a reconstitui din țărână, blazonul unei latinități contestate.*

Pe această temă s'a ațut și o recunoaștere, o epocă glorioasă.

Naționalismul de azi, pornit din această veche rădăcină, în manifestarea sa publică se fixează pe o nouă orientare: *tinde, nu să afirme o origină, ci să confirme o putere etnică.* Nu să afirme ideologic ci să verifice pragmatic, valoarea și puterea noastră social-politică.

Naționalismul vechi, politic acționist din țara noastră, s'a compromis în practică, pentrucă a neglijat să ție seamă de o elementară lecție istorică: *valorile de caracter, active, ale unei rasse pentru a fi ferite de slăbiciunile inerente unei adolescențe naționale adâncite de infiltrațiunile străine, trebuiesc prezentate în viața activă a unei țări, coordonat, organizate în rezistența lor în așa chip încât să poată exclude prin ele însele abuzul de libertate.*

Naționalismul politic vechi a făcut dimpotrivă: *a cultivat slăbiciunile în câmpul liberului frâu.*

In tulburarea acestei esențe desagregante și în fărâmițarea coordonată a calităților active ale rasei în viața publică, stă semnificația profundă a eșecului naționalism.

Partidele politice democratice, trăitoare azi, — aceste propagatoare de slăbiciuni și falsificări în viața noastră publică — surprinse în ceasul al unsprezecelea al existenții lor, de mistica noului curent naționalist, adaptând programe și trucând procedee, — după exemplul imitativ al semnelor electorale, — nedându-și seama că se află în fața unor evenimente de altă natură, încearcă și acum, în numele unui trecut, din care învie morții demni, nu și strigoii nedemni, să se prevaleze, pentru diversiune și confuzie, de un naționalism de idei, pe care l'au compromis în faptă, oridecâteori națiunea însăși s'a intervenit cu sacrificiul și puterea destinului său.

Toate aceste partide, biete remorce la puterea de rezistență și sacrificiu a națiunei, în timpurile grele, sau instrumente de jongiat interese, în timpurile bune, burdufuri de armonică în câmpul losincelor de guvernământ, când federalizând anarhii mărunte, când descentralizând anarhii mari, toate aceste partide cari adoptă acum febril, din necesități electorale, noui etichete naționaliste, au rămas în afara simțământului națiunei: *curentul nou naționalist pe care îl imită și secundează a pornit dela națiune, prin oameni din afara partidelor și împotriva slăbiciunei acestora.*

Putrede de slăbiciuni, colectoare de secături naționale, reprezentând tocmai ce noul curent neagă ca înlătură, incapabile să dea și să coordoneze ceeace n'au, — virtuțile noastre etnice, — sortite sfârșirii cu ele vițiul lor inițial, ca un leș lipsit de taina botezului.

Lupta împotriva lor stă pe pozițiunea unui rău principial, de aceea între acestea și noul curent este deschisă o prăpastie. Odată epurațiunea lor, din domeniul public săvârșită, celelalte asanări vin ca o consecință logică.

Noul curent de românism sub semnul acestui destin, a pus prima virtute activă în lupta sa: *jertfa.*

Toate acele zămisliri de vieți tinere, culminate de eroica și pilduitoarea faptă a celor căzuți sub cerul spaniol, sunt pierderile necesare, sunt jertfele dovezitoare ale acestui început de eră nouă, sunt biblice exemple de răscumpărare ale păcatelor României actuale; crucile lui Moța și Marin sunt simboluri pe calea cea nouă, pentru reflexul acestei realități nu prea depărtate: *România a Românilor; viața publică românească numai a virtuților etnice românești.*

Un crez de completă înoire, prins în jertfa celor doi eroi cu puterea spirituală a botezului, un crez de justă împletire în speranță, un crez început odată cu *fapta românească nouă*, și pentru ea.

In cursa de handicap dintre Națiuni începută cu acerbă încordare, cultivarea acestui crez oferă singurul mijloc de promovare a ceeace este al nostru, singurul scut de apărare a ceeace este al nostru, singura posibilitate de a învinge prin ceeace este al nostru.

Cursa românească în acest handicap a început. Vom învinge istoria ne e marioră: ea ne-a modelat în matca unei îndelungate și dârze rezistențe.

Sever Carp

Conferința d-lui prof. Mihail Manoilescu la Iași

IAȘI 12 — Societatea culturală «Horia» a invitat pe d. prof. Mihail Manoilescu să țină o conferință la Iași.

Conferința va avea loc în ziua de 28 Martie ora 11 dim. în sala Phoenix.

Conferința este cu viu interes așteptată de toată intelectualitatea Iașului dat fiind personalitatea conferențiarului și subiectul anunțat.

Super Alhambra 1937

Teatrul Alhambra reprezintă în fiecare seară la orele 21 cu un formidabil succes, cea mai bună revistă a stagiunei: Super Alhambra 1937.

Revista interpretată de aceiași protagoniști ai Alhambrei se bucură de o montare fastuoasă, dansuri și balet excepțional iar spiritul de bună calitate alternează cu muzici frumos inspirate ale compozitorilor Vasilescu, Constantinescu Mișu și Vilnov.

Revista e pornită pe o lungă serie.

„Cei Trei Muschetari"

de ALEXANDRE DUMAS.

TRADUCERE INTEGRALA DE T. C. STAN

Editura *„Cugetarea"* și-a propus să editeze cele mai importante cărți ale lui Dumas. A început cu „Contele de Monte Cristo" și continuă cu „Cei Trei Muschetari", „După douăzeci de ani", „Vicontele de Bragelonne". Altele vor urma la rând. Este o operă de seamă a acestei Edituri, care se încadrează în vastul program pe care și l-a propus: de a da tineretului dornic de lectură bună, cartea pe care o așteaptă, împreună cu marea mulțime a cititorilor săi, care iubesc lectura lesnicioasă și plăcută, lectura care să ațâțe regiunile bune ale imaginației, lectura care să moralizeze, să instruiască și să încânte în acelaș timp.

Puțini oameni au scris așa de mult, și puțini scriitori ale căror opere să fi avut atâți cititori. In adevăr romanele lui Al. Dumas au fost citite în milioane de exemplare.

Ce însușiri de seamă au aceste opere și le-a făcut să fie pe placul tuturor? Farmecul cărților lui Al. Dumas îl constitue suflul de vitejie și generozitate de care sunt îmbibate. Actorii principali sunt eroi în adevărata accepție a cuvântului, mărinimoși, cinstiți, curajoși și leali. In totdeauna răul este înfrânt, iar binele triumfă. Lașitatea este pedepsită, curajul și sinceritatea sunt răsplătite. O atmosferă de idealism, aceasta este marea însușire a romanelor lui Al. Dumas și, cu deosebire, a operei *„Cei Trei Muschetari"*, pe care tineretul din totdeauna a citit-o și o va citi deapururi cu nesaț.

CALENDAR

VINERI 12 MARTIE
ORT.: Sf. Păr. Teofim.
CAT.: Sf. Grigore.
Răs. soarelui 6.37.
Apune 18.16.

Radio România

20.35: Duet vocal — D-rele Rada Moldovanu și Jeny Boerescu.

20.55: Vatra preistorică și protoistorică a Bucureștilor,—d. Dinu Rosetti.

21.15: Concertul pianistului Ignatz Friedmann, acomp. de Orchestra simfonică Radio, — dirij. de Ionel Perlea: (transmis dela Ateneul Român): Concert în mi minor, — de Chopin; Concert în si bemol minor, — de Ceaikowsky.

22.30: Radio jurnal. Sport.

22.45: Continuarea concertului: Concert în mi bemol major de Liszt.

23.10: Muzică distractivă — (discuri) Două foxtroturi din filmul «Melodia Broadway-ului», — de Brown — (Telefunken); Amurg, — fox de Kudritzki și Paso doble, — de Glombing — (Telefunken); De ce zâmbești? — tango de Andreescu — (voce: Mis Braia) și Mița, slowfox de Villnov — (voce: P. Alexandru); Polca, de Wietsch și Polca, de Brän (saxofon: Brau-Telefunken).

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimile știri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Trubadurul.
NAȚIONAL: Serenada din trecut.
REGINA MARIA: Cloșca.
COMOEDIA: matineu ora 6: Poveste de iubire, seara: Ora H.
VESEL: Scurt circuit.
ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
LIGA CULTURALA: Cuibul coțofenelor.
MODERN: Corbul alb.
MAJESTIC: Amor sovietic.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Frontul indivizibil și jurnal.
ARO: Adolescență (Dreptul la viață) jurnal și completare.
CINEMA A. R. P. A.: Masca galbenă, jurnal și completare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41.
FEMINA: Paris și completare.
FORUM: Dormitorul fetelor și Speniolita.
VOX: Aur negru cu Suzy Vernon, jurnal și completare.
CARLTON: Frigurile dragostei cu Robert Montgomery și Myrna Loy.
TOMIS: Acuzata și Cum vă place.
OMNIA: Bestia umană și Nitchevo.
DARLY: Regele femeilor și Riri-Tin-Tin salvator.
MANON: Marinella și Tavernele din San Francisco.

CALEIDESCOP

Haimanalele astea minunate, Actorii

NE PLAC ACTORII pentrucă ei ne mai pot rupe din cotidianul imediat.

Și, oameni serioși cu metehnele biurocrației, teatrul și politica ne mai incendiază fantezia. Uite, eu bunăoară, aveam impresia că nu poate exista nimic pe lume de cât contabilitatea umilului meu salariu și al uriașelor mele cheltueli. Totuș, totuș, teatrul și politica îmi dovedesc cit sînt de ingrat cu poezia din mine. Teatrul (cel cu actori buni) mă fascinează ca «frumoasa fără corp» din basme, mai mult, mă aplică în metempsihoză; intru în scenă, mă substitui (bine înțeles personagiului mai »mecher), actorului și trăesc în toate veacurile și sub toate aspectele.

Numai Aforel Eftimiu zice amicul nostru Inchizitorul — a rămas grotesc Caliban.

Cinematograful nu priește transfigurării. Totdeauna simt o femee prin prejur și asta — nu ratează efericitatea spectacolului.

DE ACEIA NE PLAC ACTORII Manoase. Poeți ai efortului total. Cînd îi știu că duc o viață îndestulată, mă bucură.

Iatind Statului, acest filantrop fără voe, predestinat, o mână sinceră de felicitări pentru că se îngrijește de unii din ei. Din cînd în cînd mai trimite în parlamentul țării, câteun (Vetor, care le mai tae răsuflarea.

Ba 'ntr'o zi a bătut din palme și s'au golit 3 Teatre naționale. Ce trebue educație dramatică pentru alde Craiova, Iași, Cernăuți! Provinciali! Pfiu!

ACTORII PARTICULARI au descins în provincie, ei rămîn, eroic pînă la talment, luminători ei. Altfel lojile (au masonice! teatrele) provinciei vor deveni boxe și staule.

Viața lor e o încordare cu destinul, o luptă cu bătrînețea, cu anchiloza și reumatismele care-i vor scoate din gustul mulțimii și-i ... străzii cerșetori celebri, ca și Artur Enășescu...

Nu luptă ei o viață ourează cu culisele angajamentelor?

Au dreptul la pensie. Legile să le apere bătrânețele, altfel raportorul lor va atenta prin imprudență sau ignorare voită la destinul lor amar.

Gândiți-vă, onorate fotolii parlamentare, la bucuriile și emoțiile nobile ce vi le toarnă în sufletul vostru înderit de drojdia incintei, haimanaua asta minunată, actorul particular.

Ion Băleanu

SCHIMBAREA LA FAȚA A ROMANIEI, articolul d-lui Dragoș Protopopescu despre cartea d-lui Emil Cioran era desenat și chiar tipărit ca să apară ca articol de fond.

Un caz de forță majoră a dus în ultimul moment însă la schimbarea paginației.

Avem învățători sectanți !?

Ministerul educației naționale fiind sesizat de consiliul central bisericesc, că la unele școale primare funcționează învățători sectanți, cari, nu numai că nu fac elevilor educația și instrucția religioasă creștină-ortodoxă, dar din contra, fac propagandă sectantă și printre locuitori, ironizând și batjocorind Biserica ortodoxă națională, instituțiunile, sărbătorile și învățăturile ei, a dispus ca la numirile în învățământul primar, să nu fie admiși candidații sectanți, cunoscuți și semnalați ca atare de autorități, de colegi, sau de organele de control.

VIAŢA POLITICA

Desbaterile parlamentare

Legea măsurilor excepţionale a fost votată la Cameră

CAMERA

Şedinţele dela 11 Martie

Şedinţa se deschide la ora 4 d. a., sub preşedinţia d-lui Take Slăvescu.

PROCESUL INCENDIATORILOR

D. G. URZICEANU revine asupra unei interpelări anunţată în toamna anului 1936, cu privire la banda de incendiatori Scharf, Bacalu şi ceilalţi, a cărei proces pendinte în faţa Curţii cu juri era permanent tergiversat. Fiindcă Scharf este rudă cu directorul ziarului «Lupta», Albert Honigman, imediat după interpelare, acest ziar a pornit o campanie de defăimare împotriva d-sale.

Sistemul calomniilor este mult întrebuinţat de această presă împotriva celor mai mari oameni de stat, şi lui nu i-a scăpat nici Vintilă Brătianu. Chiar când e vorba de M. S. Regele, această presă scrie «regele» cu «r» mic.

Roagă ministerul de interne să ia măsuri din timp, pentru ca să nu i se aplice din partea naţionaliştilor asncţiunile meritate.

D. Urziceanu cere ca după judecarea procesului incendiatorilor să se facă intervenţie ca să i se puie dosarul la dispoziţie spre a dovedi că sunt indicii serioase de culpabilitate şi împotriva jidanului Albert Honigman, asupra căruia e nevoie să se extindă cercetările.

«Fac apel — spune d-sa — la banca ministerială ca să se ia măsuri drastice împotriva acestei prese, odată pentru totdeauna, pentrucă nu cumva să fim nevoiţi, repet, noi, să luăm măsuri deasemenea natură încât să închidem pentru totdeauna gura acestor calomniatori».

D. RADU LASCU arată felul nepotrivit în care sunt trecute legile, neavându-se timpul necesar nici pentru a fi citite.

D. MIRCEA COSTINESCU aduce la cunoştinţa d-lui ministru al agriculturii şi d-lui ministru al industriei că lucrările comisiei mixte a zahărului s'au terminat fără a se putea încheia convenţia prevăzută de lege.

D-nii Urziceanu, Robu şi Serdici anunţă câte o comunicare cu acelaş conţinut.

Se intră în ordinea de zi.

*

Proectul de lege privitor la modificarea art. 30, 39, 48, 74 şi 106 din legea contribuţiilor directe.

D. LEON SCRIDON relevă importanţa acestui proect de lege prin aceea că până acuma s'a constatat că firme comerciale şi industriale în majoritatea lor străine şi în special evreeşti s'au transformat în societăţi anonime cu capital social derizoriu, într'o vădită disproporţie cu cifra afacerilor care este cel mai serios indiciu de mărirea afacerilor pe care le are o întreprindere, plătind astfel un impozit cât se poate de minimal.

Dar legea păcătueşte prin aceea că în art. 39 nu se face nici o distincţiune între societăţile comerciale şi societăţile anonime al căror obiect este executarea comerţului de bancă, ceea ce însemnează o lovitură dată societăţilor bancare, a căror drepturi însuşi d. ministru de finanţe a înţeles să le respecte în proectul de lege pentru reglementarea comerţului bancar, prin dispoziţiuni modificatoare.

In consecinţă d-sa propune un amendament la art. 39, punctul 4, prin care să fie exceptate acele instituţiuni bancare care au avut fiinţă legală la 1 Ianuarie 1930, prin urmare acele instituţiuni bancare care nu pot fi câtuş de puţin acuzate de evaziune fiscală.

Mai iau cuvântul d-nii Gh. N. N. Iosifescu, L. Papelinschi şi Gh. Deleanu.

Adunarea a adoptat proectul de lege.

Prelungirea stării de asediu

Urmează discuţiunea generală asupra proectului de lege pentru prelungirea stării de asediu.

D. V. MADGEARU, în numele partidului naţional-ţărănesc, spune că pentru a treia oară guvernul cere Parlamentului prelungirea stării de asediu, invocând spre justificare, faptul că împrejurările cari au instituit-o, persistă.

Această simplă constatare, că la sfârşitul guvernării liberale, se menţin aceleaşi cauze şi împrejurări cari au necesitat măsurile excepţionale de la începutul guvernării, constitue un verdict de condamnare, pronunţat în propria cauză, de şeful guvernului însuşi.

Guvernul a folosit şi cenzura în mod absurd, fără nici o justificare.

Articolele de înfierare, menite să arate revolta opiniei publice într'o ţară neobişnuită cu asemenea acte de terorism, au fost suprimate.

Regimul presei — promis solemn prin Mesaj Regal — ca şi atâtea legiuiri anunţate pentru efect — un regim care să asigure şi libertatea dar şi o reală responsabilitate a scrisului — a fost dat uitării pentru ca guvernul să poată dezorienta şi otrăvi mai departe spiritul public prin cenzura ţinută în mâinile sale.

In aceste condiţiuni cererea de prelungire a măsurilor excepţionale venită din partea unui guvern, care le-a avut aproape 4 ani, constitue şi o sfidare şi o farsă, o tristă farsă ce poate avea incalculabile consecinţe pentru ţară.

*

Şedinţa se ridică la ora 8.

Şedinţa de noapte

Şedinţa se deschide la ora 9 jum. sub preşedinţia d-lui Radu Roşculeţ. Pe banca ministerială d-nii: V. P. Sassu, I. Nistor, A. Bentoiu şi Petre Bejan.

D. VLAD DIMITRIU spune că prin avansările ce s'au făcut la direcţiunea PTT în Aprilie trecut, s'a comis o flagrantă ilegalitate prin excluderea funcţionarilor titraţi în număr de 20—40 dela drepturile ce legea de organizare PTT din 1927 li le conferă.

Deşi s'au făcut intervenţiile necesare pe baza unui jurnal al consiliului de miniştri, direcţiunea generală PTT se opune.

Se intră în ordinea de zi, continuându-se discuţiunea generală asupra proectului de lege pentru prelungirea stării de asediu.

Discursul d-lui Octavian Goga

D. OCTAVIAN GOGA spune că o asemenea măsură este nu numai inutilă, ci deadreptul păgubitoare intereselor noastre de stat.

Eu cred — spune d-sa — că suntem singura ţară în lume, nu ştiu să mai fie vreuna în Europa şi mi se pare nici în America, care să trăiască şi să-şi desfăşoare viaţa ei de stat la adăpostul stării de asediu.

D-sa aduce exemple din Jugoslavia şi Austria care, deşi au trecut prin momente extrem de grele, n'au folosit starea de asediu mai mult de o săptămână.

La noi starea de asediu e menţinută de trei ani şi acum se mai prelungeşte încă. Situaţia aceasta creiază un sentiment de nesiguranţă.

In străinătate, această situaţie dela noi trezeşte un joc al aparenţelor, şi dăm impresia că noi stăm aici pe un vulcan, şi în acelaş timp se crede acolo că România nu este un stat îndeajuns de consolidat, pentrucă, în cadrul legilor existente, să-şi poată duce viaţa ei cotidiană în mod normal.

Iată dece şi din punct de vedere intern şi din punct de vedere extern, nu este nevoie să fie prelungită această aparenţă cu totul dăunătoare intereselor noastre de stat.

Şi se mai adaugă impresia că noi cu legile existente, nu putem să păstrăm ordinea, că legile noastre nu sunt suficiente pentru a menţine liniştea noastră internă.

Eu cred — spune d-sa — că nu trebuie să răspândim asemenea aparenţe care sunt contrarii intereselor noastre de stat şi deci din acest punct de vedere mă ridic împotriva stării de asediu.

CENZURA

Altă ruşine a stărei excepţionale dela noi, este cenzura, care stânjeneşte cu totul posibilităţile de expresie a gândului la noi în ţară, iar prin felul cum se exercită lipseşte educaţia publică a poporului nostru de îndrumarea trebuincioasă.

Oameni cu răspunderea cuvântului, oameni cu o situaţie în această ţară, cu un rol în viaţa publică şi în gândirea românească, au ajuns să nu-şi poată spune cuvântul lor.

Este o situaţie deadreptul intolerabilă.

Este imposibil — spune d-sa — ca noi, oameni care în puterea cuvântului o viaţă întreagă am ajuns la o situaţie de răspundere, oameni care suntem înconjuraţi de oarecare respect la forurile înalte de gândire românească, cenzorii, a căror calitate intelectuală nu o cunosc, să ne controleze ceeace scrim.

D. OCTAVIAN GOGA

Mai mult şi cuvântările din Cameră sunt drămuite. La fel, în materie de politică externă nu se poate spune nimic.

Cenzura nu se exercită într'o unitate de apreciere şi de procedură.

In continuare, d-sa spune că d. A. C. Cuza a fost insultat. S'a răspuns la insultă, însă insulta a apărut, apărarea nu a apărut, pentrucă a şters-o cenzura.

Fiecare om cu judecata în bună orânduială trebuie să admită argumentul că o cenzură exercitată în felul cum se exercită la noi, nu este în interesul nostru de stat. Mai ales, când în Ardeal apar gazete, în deosebi gazete minoritare, care sunt cu totul împotriva statului şi pe care nu le cenzurează nimeni.

Cenzura este o prerogativă specială, care ne urmăreşte pe noi, o seamă de oameni, cari de bine de rău avem un oarecare rol în viaţa publică.

Ajungând la chestiunea uniformelor, oratorul spune: tineretul din partidul naţional-creştin a purtat şi va purta cămaşa albastră. Aceasta nu va încurca treburile de stat şi nici nu va produce mari dezordini în ţară. Dimpotrivă. Toţi oamenii, cari au luat această cămaşă, au fost trecuţi printr'o îndoctrinare, în sensul de disciplină, în sens de ordine, în sens de credinţă.

Ţara poate să fie guvernată şi condusă în mod normal, fără stare de asediu, care trezeşte aparenţe păgubitoare. Legile sunt suficiente pentru a menţine ordinea. Natural că, pentru a pune în valoare legile în tot complexul lor, se cere autoritate.

Dar, există un lucru cu care această lege nu are nimic aface şi care nu ajută întru nimic rezolvării problemei: există în ţară o atmosferă în sensul naţional, care cere satisfacţie. Lucrurile în această ţară să se îndrepte prin muncă, prin legi, prin măsuri nu cu caracter poliţist, ci prin măsuri pozitive de îmbunătăţire a vieţii de toate zilele. Să se simtă în mod instinctiv de mulţimile din ţară că România este realmente ţara în care se dă satisfacţie elementului dominant în stat.

Fiindcă pe om nu-l apără poliţia, pe omul de stat nu-l apără Siguranţa Statului, pe omul de stat îl apără ideile, credinţele lui care se multiplică şi fac zid nevăzut dar constant împrejurul lui.

D. RADU LASCU combate proectul de lege, enumerând păcatele guvernării liberale, care fatal au trebuit să ducă la starea de fapt, pe care guvernul crede a o îndrepta cu mijlocul măsurilor excepţionale.

D. GH. BRATIANU spune că istoria demonstrează în tot cursul ei că sistemul de guvernare cu ajutorul măsurilor excepţionale a fost întotdeauna fatal celor care l-au exercitat.

D. VLAD DIMITRIU arată ineficacitatea stărei de asediu după trei ani de aplicare şi demonstrează că însuşi o seamă de personalităţi ale partidului liberal sunt ostili acestui fel de guvernare.

D. BENTOIU, în numele guvernului, face apel ca proectul de lege să fie adoptat.

Proectul este adoptate în total cu bile.

SENATUL

Şedinţa din 11 Martie 1937

Şedinţa se deschide la ora 4 d. a. sub preşedinţia d-lui N. Bănescu.

Pe banca ministerială d-nii Mircea Djuvara şi D. Alimănişteanu.

D. JEAN TH. FLORESCU se asociază la comunicarea făcută în şedinţa precedentă de d. M. Manoilescu cu privire la rechemarea d-sale din postul de ministru al României în Spania.

MODIFICAREA LEGII CURŢEI DE CASAŢIE

Intrându-se în ordinea de zi s'a pus în discuţiune legea pentru modificarea Curţei de Casaţie.

D. EFTIMIE ANTONESCU arată că proectul legii depus cuprinde dispoziţiuni care sunt cerute de către însăşi Inalta Curte de justiţie şi Casaţie.

Dispoziţiunile sale tind să dea satisfacţie dorinţei generale ca judecarea recursurilor înaintea Curţei de Casaţie să se facă cât mai repede.

D. MIRCEA DJUVARA ministru de Stat, arată că legea ce se supune astăzi aprobării şi votului Senatului răspunde unei necesităţi foarte importante în judecarea afacerilor la Inalta Curte de casaţie.

D. N. BANESCU pune la vot luarea în considerare a proectului de lege care este admis.

Se procedează apoi la votarea acestui proect care nu are decât un singur articol şi se face în total cu bile.

PROECTUL DE LEGE PRIVITOR LA REORGANIZAREA CASEI PENTRU DEPUNERI ŞI CONSEMNAŢIUNI

D. M. MANOILESCU: Domnilor aş vrea, fiindcă legea ni s'a distribuit abia acum, să fac o întrebare domnului ministru subsecretar dela finanţe, dacă această lege nu cumva lărgeşte dispoziţiunile prin cari Casa noastră de Depuneri şi Consemnaţiuni, este pusă în posibilitatea ca prin intermediul C. E. C.-ului să împrumute statului şi instituţiilor publice, bani, fiindcă aceasta este o chestiune pe care am ridicat-o în Senat — când am semnalat aceste abuzuri — şi care are o deosebită gravitate. Deabia am semnat o lege prin care un nou împrumut a fost acordat statului, în aceste depuneri la vedere, făcute de către micii deponenţi la C. E. C. Cum aceasta constituie un act periculos, de a imobiliza depunerile în instituţiunile de stat, rog să ni se dea aceste asigurări, fiindcă nu am avut timpul să citesc legea.

Se ia apoi discuţia pe articole.

Proectul este pus apoi la vot care se face în total cu bile.

Urmează la ordinea zilei proectul *de lege pentru* organizarea şi funcţionarea Muzeului militar naţional.

D. general P. ZOTTA raportor arată că până acum Muzeul militar se conducea după un simplu regulament. Cum în timpul din urmă Muzeul militar a luat o desvoltare foarte mare această extensiune a făcut necesar proectul de faţă.

D. prof. N. IORGA, cere ca acest proect să fie legat de celălalt: legea organizărei muzeelor în general.

Se aprobă amânarea discuţiei proectului pentru o mai adâncă studiere a lui.

PROECTUL DE LEGE PENTRU INFIINŢAREA INSTITUTULUI DE CREDIT AGRICOL

D. CRISTIAN CIOMAC, nu judecă şi nici nu intră într'o examinare amănunţită a acestui proect de lege fiindcă în materie de credit nu interesează atât de mult riguroasa prevedere a diferitelor articole care sunt cuprinse în lege, principalul lucru în chestiuni de credit meşteşugar este felul cum legea se aplică, felul cum hotărârile acestei legi vin la îndeplinire.

D. MIHAIL NEGURA, ministrul cooperaţiei arată că în conştiinţa clasei agricultorilor s'a trezit ideia că trebuie să se vină din partea guvernului cu măsuri efective şi oricine ar încerca să ducă o politică care trece peste această mare linie de interes naţional se va lovi de rezistenţa acestei pături.

Şedinţa se ridică la orele 7 … viitoare astăzi la 4 p. m.

Francmasoneria condamnată DE SF. SINOD

Biserica va combate cu energie această organizaţie ateistă

Eri, membrii sinodului s'au întrunit la patriarhie, luând în discuţie problema francmasoneriei şi mijloacele de combatere ale acesteia.

Această chestiune a preocupat şi în trecut conducerea bisericei noastre, observându-se sistemele neobişnuite de care francmasoneria se foloseşte în urmărirea unor scopuri de continuă şi subversivă subminare a ordinei sociale.

In 1934, după ce I. P. S. Patriarh, a pus — într'o şedinţă a Sf. Sinod — această problemă, a rugat pe I. P. S. Nicolae Bălan să se ocupe de această chestiune, redactând un memoriu ca re să cuprindă soluţiile ce trebuesc luate.

Eri a fost prezentat şi luat în discuţie, raportul, hotărîndu-se următoarele:

Biserica osândeşte francmasoneria ca doctrină, ca organizaţie şi ca metodă de lucru ocultă, şi în special pentru următoarele motive:

FRANCMASONERIA IMPOTRIVA LUI DUMNEZEU

1. Francmasoneria învaţă pe adepţii ei să renunţe la orice credinţă şi adevăr relevat de Dumnezeu, îndemnându-i să admită numai ceea ce descoperă cu raţiunea lor. Ea propagă astfel necredinţa şi lupta împotriva creştinismului ale cărui învăţături sunt revelate de Dumnezeu. Vânând pe cât mai mulţi intelectuali să şi-i facă membri şi obicinuindu-i pe aceştia să renunţe la credinţa creştină, francmasoneria îi rupe dela biserică, şi având în vedere influenţa însemnată ce o au intelectualii asupra poporului, e de aşteptat ca necredinţa să se întindă asupra unor cercuri tot mai largi. In faţa propagandei anticreştine a acestei organizaţii, Biserica trebue să răspundă cu o contrapropagandă.

2. Francmasoneria propagă o concepţie despre lume panteist-naturalistă, reprobând ideia unui Dumnezeu personal deosebit de lume şi ideia omului ca persoană, deosebită, destinat nemuririi.

3. Din raţionalismul şi naturalismul său, francmasoneria deduce în mod consecvent, o morală pur laică, un învăţământ laic, reprobând orice principiu moral «heteronom» şi orice educaţie ce rezultă din credinţa religioasă şi din destinaţia omului la o viaţă spirituală eternă. Materialismul şi oportunismul cel mai cras, în toate acţiunile omului, este concluzia necesară din premisele francmasoneriei.

4. In lojile francmasone se adună la un loc evreii şi creştinii şi francmasoneria susţine că nu mai cei ce se adună în lojile ei cunosc adevărul şi se înalţă deasupra celorlalţi oameni. Aceasta înseamnă că creştinismul nu dă nici un avantaj în ce priveşte cunoaşterea adevărului şi dobândirea mântuirii membrilor săi. Biserica nu poate privi impasibilă cum tocmai duşmanii de moarte ai lui Hristos să fie consideraţi într'o situaţie superioară creştinilor, din punct de vedere al cunoaşterii adevărurilor celor mai înalte şi al mântuirii.

Francmasoneria se substituie creştinismului

5. Francmasoneria practică un cult asemănător celui al misterelor precreştine. Chiar dacă unii adepţi ai ei nu dau nici o însemnătate acestui cult se vor găsi multe spirite mai naive asupra cărora acest cult să exercite o oarecare forţă quasi religioasă. In orice caz prin acest cult francmasoneria vrea să se substitue oricărei alte religii, deci şi creştinismului.

In afară de motivele acestea de ordin religios Biserica mai are în considerare şi motive de ordin social când întreprinde acţiunea sa contra francmasoneriei.

Minciuna şi întunericul în slujba francmasoneriei

6. Francmasoneria este un ferment de continuă şi subversivă subminare a ordinei sociale prin aceea că îşi face din funcţionarii statului, din ofiţeri, unelte subordonate altei autorităţi pământeşti decât aceleia care reprezintă ordinea stabilită vizibil. Ii face unelte în mâna unor factori neştiuţi încă nici de ei, având să lupte pentru idei şi scopuri politice ce nu le cunosc. E o luptă nesinceră, pe la spate, nicicodată nu există o siguranţă în viaţa Statului şi în ordinea stabilită. E o luptă ce ia în sprijinul ei minciuna şi întunericul. Impotriva jurământului creştinesc pe care acei funcţionari l-au prestat Statului, ei dau un jurământ păgânesc.

Lupta pentru exterminarea varietăţii spirituale din sânul omenirii

7. Francmasoneria luptă împotriva legii naturale, voite de Dumnezeu, conform căreia, omenirea e compusă din naţiuni. Biserica ortodoxă care a cultivat totdeauna specificul spiritual al naţiunilor şi le-a ajutat să-şi dobândească libertatea şi să-şi menţină fiinţa primejduită de asupritori, nu admite această luptă pentru exterminarea varietăţii spirituale din sânul omenirii.

Măsuri ce se impun

Iar ca măsurile cele mai eficace pe care biserica înţelege să le ia împotriva acestui duşman al lui Dumnezeu, al ordinei social-morale şi al naţiunii, sunt următoarele:

1. O acţiune persistentă publicistică şi orală de demascare a scopurilor şi a activităţii nefaste a acestei organizaţii.

2. Indemnarea intelectualilor români, care se dovedesc a face parte din loji, să le părăsească. In caz contrar, «Frăţia Ortodoxă Română» extinsă pe toată ţara va fi îndemnată să izoleze pe cel ce preferă să rămână în loji.

Biserica le va refuza la moarte slujba înmormântării, în caz că până atunci nu se căese.

Deasemenea le va …

3. Preoţimea va învăţa poporul ce scopuri urmăreşte acela care e francmason şi-l va sfătui să se ferească şi să nu dea votul candidaţilor ce aparţin lojilor.

4. Sf. Sinod şi toate corporaţiile bisericeşti şi asociaţiile religioase stărue pe lângă Guvernul român şi Corpurile Legiuitoare să aducă o lege pentru desfiinţarea acestei organizaţii oculte. In caz că guvernul nu o va face, Sfântul Sinod se va îngriji să fie adusă o astfel de lege din iniţiativă parlamentară.

*

Biserica noastră văzând rostul nefast al acestei asociaţii secrete a luat hotărîrea nestrămutată de a nu da înapoi până nu o va vedea exterminată.

Această luptă de luminare şi convingere împotriva înjghebării satanice, dusă cu îndârjire, desigur că va desmetici pe acei cari încă nu au putut vedea acest rău, în toată goliciunea lui.

Credem fără îndoială în victoria binelui împotriva răului şi ne facem ecoul străduinţelor de mai sus.

V. M.

D. N. Iorga şi dr. Gh. Marinescu, profesori fără limită de vârstă

Eri s'a depus, la Cameră, din iniţiativă parlamentară, un proect de lege prin care, apreciindu-se meritele pe tărâmul ştiinţific, ale d-lor profesori N. Iorga şi dr. Gh. Marinescu, dela Universitatea din Bucureşti, prin excepţie dela legea pentru organizarea învăţământului superior, vor putea funcţiona, fără limită de vârstă, la catedrele ce ocupă.

Proectul poartă semnăturile reprezentanţilor tuturor partidelor politice, pintre cari şi d-nii: Gr. Iunian, Gh. Brătianu, V. Madgearu, Armand Călinescu, M. Ghelmegeanu, V. Iamandi, Pamfil Şeicaru, C. Xeni, Al. Radian, Grigore Duca, C. Bursan, Victor Moldovanu, C. Zamfirescu, George Fotino, Remus Nestor, N. Săndulescu, Gh. Arziceanu, I. Zaharof, Al. Popescu-Necşeşti, etc.

O solemnitate

P. NEAMŢ, 12. — Astăzi Sâmbătă 13 Martie ora 6 seara, «Asociaţia Avocaţilor români-creşteni» din judeţul Neamţ, roagă pe toată lumea românească să ia parte la solemnitatea desvelirei şi sfinţirei unei plăci de marmoră aşezată în palatul de justiţie baroul avocaţilor de Neamţ, spre veşnică preaslăvire şi nesecată pildă a jertfei eroice a comandanţilor legionari Ion Moţa şi Vasile Marin, răpuşi de Satană în Spania creştină.

D. I. Nistor suplinitor la ministerul Educaţiei Naţionale

In lipsa d-lui dr. C. Angelescu, care pleacă Luni la Varşovia, ministerul Educaţiei Naţionale va fi condus de Ocrotirea Socială a d-lui Ion Nistor.

Agonia Codrului românesc

Continuare din pag. 1-a

«cinginerescu» e alcătuit IN INTREGIME din iude maghiare sau ucrainiene, de regulă foşti cekişti, proxeneţi sau scuipători sociale, astăzi salariaţi împărăteşte pe socoteala noastră, a inconştienţilor. Personalul tehnic, carnea ordinară de tun, fiind compusă esclusiv din români băştinaşi, cu înfăţişare de troglodiţi, cari nu mai au uman într'înşii decât căciula, iţarii peticiţi şi toporul. Aceştia când sunt plătiţi cu cincisprezece lei pe zi şi numai cu patruzeci de ciomege pe spinare, se socot cu deosebire favorizaţi de soartă.

Produsele exploatării sunt vândute tot la români, de ordinar Căilor ferate, cu un câştig net de 3000 la sută.

*

Cea mai tipică exploatare ovreiască de genul acesta, este societatea — IN INTREGIME haldeică — «LOMAŞ». La directorul ei, un Nuchămovicz oarecare, *(ovrei maghiar, fost văcsuitor de ghete pe la Budapesta)* se prezintă doui inspectori dela ministerul muncii, spre a vedea dacă întreprinderea se conformează legii pentru protecţia muncii naţionale.

Calm şi ironic, ovreiul pune celor doui funcţionari români registrele de personal sub nas. După o examinare atentă de câteva minute, unul din împuterniciţii d-lui NISTOR MICHELSOHN, isbucni indignat:

«Dar bine, domnule, de aci se vede că din 197 de funcţionari utilizaţi de dv., 117 sunt ovrei, iar peste 60 ovrei paşaportari şi aproape nici un român. Cum justificaţi dv. această situaţie?

— «Noi nu putem justifica nimic, iubite domn, răspunse Nuchămoviez cu …

— *«Bine. Anunţă-ne Domniei Sale».*

Ovreiul dispăru pentru vreo zece minute, reîntorcându-se apoi serios ca un măgar neţesălat, dar abea stăpânindu-şi râsul:

— *«Poftiţi vă rog!» — Şi le indică o uşe capitonată cu piele.*

*

Cei doui funcţionari pătrund cu oarecare sfială într'un biurou imens, mobilat în stil bizar: mobile americane într'un sobru decor faraonic.

De lângă un biurou de stejar masiv, investmântat în sticlă, se ridică marele latifundiar politic DIMITRIU Dovleac, fiul unui simigiu grec din Târgovişte şi ajuns nu se ştie prin ce miracol personagiu proconsular în Ţara Românească.

«Ţe vreţi domnilor? Ţe căutaţi domnilor, — apostrofă Statu palmă pe cei doui slujbaşi veniţi să aplice faimoasa lege a d-lui GH. TATARESCU.

«Am venit să.. căutăm... legea pentru protecţia muncii naţionale... începură a îngăima penibil neurorociţii interpelaţi.

Enormul dovleac al grecului, începu a dârdi de indignare deasupra burţii diforme de ploşniţă. Din ochii lui de batracian furios, încadraţi în grăsime, începură a scăpăra scântei. Simţii cum balele încep să-i invadeze gâtiţa răguşită şi spre a nu se sufoca, izbucni în aceste două cuvinte energice, de o napoleoneană majestate:

«Ieşiţi afară!

*

Cei doui funcţionari români ieşiră afară repede, ferindu-se de privirile ironice ale directorului general (fostul văcsuitor de ghete dela Budapesta).

… pretutindeni, … Nistru, cea mai … legislativă a dv.!

AE BOGDAN

SPORT

Intâlnirile de campionat de Duminecă

Comisia de selecție va urmări jucătorii susceptibili de a figura în echipa națională

Cele șase partide ale diviziei naționale vor da loc Duminică la întâlniri cât se poate de interesante, caracterizate mai ales prin plasarea echipelor pe fronturi distincte. De unde în avanteronica de săptămâna trecută aveam ocazia să remarcăm faptul că în mai toate partidele jucă o echipă românească cu una minoritară, azi din contră se poate ușor observa că Duminecă lupta se dă în majoritate între formațiile cluburilor naționale. Se mai deosebesc partidele de Duminecă și prin faptul că echipele din ultimele locuri ale clasamentului luptă între ele, oferindu-li-se astfel ocazia să-și lămurească situația. De pildă, dacă Unirea Tricolor învinge la București și Chinezul e învins, cele două echipe își vor schimba locul.

O importanță capitală prezintă etapa aceasta fiindcă va fi prima zi când observatorii dragei noastre comisii de selecție își vor consemna în rapoarte preferințele. Jucătorii de sânge românesc nu-și pot face iluzii, căci vor fi ultimii notați.

Cerem însă acestor observatori federali, acestor membri ai comisiei de selecție să fie onești, fiindcă oricare va fi formula cu care vor încerca să înăbușe cererea sportivilor români, cu osebire ca să-și scuze lașe meschine obligațiuni de clanuri, dacă echipa națională nu va fi așa cum e cerută, hula care-i va urmări va fi neîndurătoare. Asta ca să fim înțeleși dintru început.

Și-acum să privim partidele cari vor avea loc Duminecă în țară prin interesul lor propriu.

La Timișoara vor juca două echipe care-și duc o tristă vecinătate în partea sedentară a clasamentului. Echipa ungurească a d-lui selecționer al reprezentativei României, Liviu Juga — nu-i vorbă, a arătat în fața Venusului o formă bună și e sigur că va face zile grele Juventusului. Totuși nu-i exclus ca bucureștenii să reușească o figură frumoasă, poate până la urmă și un rezultat.... bun.

Echipele își vor prezenta formațiile obișnuite.

Cea mai interesantă partidă a zilei și care prevede o luptă foarte strânsă se va petrece în Cluj, cu partida care formează derby-ul local, dintre Universitatea și Victoria. Socotind prin prisma rezultatelor de până acum, „mânăștureni" vor acumula încă două puncte în clasament.

Echipa minoritară a Capitalei, F. C. Rapid va merge la Oradea unde își va face jocul de campionat cu C. A. O.

Va prezenta formația cu care a învins Universitatea.

Să sperăm că Rapid va reuși un match nul...

La Arad vor juca formațiile cluburilor Ripensia și Amefa. De fapt în această partidă e cheea campionatului. Dacă formația mercenară din Timișoara va reuși să învingă își înmulțește sorții pentru titlu. Dacă, din contră, va fi învinsă, Amefa e unul dintre cei mai periculoși adversari cu care echipele românești treebe să lupte din răsputeri ca să-i stăvilească veleitățile.

Dacă apărarea arădană reușește să țină în loc pe Bindea și Dobay, Amefa va reuși în cel mai rău caz un match nul.

I. S.

Carnet

Cunoscuții săritori cu skiul, Godry Martin și Bob Iuliu, vor pleca azi la Planica, în Jugoslavia, unde se află cea mai mare trambulină din lume, pentru a urma un curs de perfecționare.

Cu această ocazie, cei doi skiori, vor lua parte la două concursuri internaționale, care se vor ține la 14 și 21 Martie, în care se va întrece și faimosul săritor norvegian Birger Ruund, campion mondial și suedezul Erigson.

Azi încep la Bordubora concursurile internaționale de tennis pentru campionatele Coastei de Azur italiene.

La aceste concursuri, în care participanții își vor desăvârși forma în vederea Cupei Davis, vor lupta numeroși jucători de valoare de pe continent.

Printre aceștia se numără și cunoscutul jucător italian Palmieri, care a sosit în localitate însoțit de campionul Bucureștilor, Caralulis.

Asociația sportivă „Jandarmeria", va organiza în Capitală, la sfârșitul acestei luni, o gală de box cu caracter profesionist, în cadrul căreia Mielu Doculescu va dispută titlul de campion al României la categoria mijlocie într'un match cu M. Falca.

Vor mai boxa: Nicolae Stamete contra Ion Goran; Vasile Stoian contra Aurel Climan și Ilie Constantin cu Clonoia.

Vineri 12 Martie, orele 21, d. av. Gh. G. Atanasiu va vorbi despre «Lupta pentru limba românească» la sediul asociației de educație și cultură națională «Avântul» din str. Bărăției 31.

Astă seară comisia superioară de apel are să se pronunțe asupra cererii clubului Venus de a se anula hotărîrea de suspendare a jucătorului Dan Gavrilescu, dată de C.C.N.

Nu ne îndoim că forul titular își va da seama că hotărîrea subalternilor este samavolnică și lipsită de orice rațiune.

Toate ziarele minoritare ungurești din Ardeal au numai cuvinte de laudă pentru cotidianul sportiv bucureștean SPORTUL CAPITALEI. Informația este dată chiar de numitul ziar. Ce să mai spunem noi? Explicabil!...

Aseară s'a ținut adunarea generală extraordinară a districtului București.

Printre altele s'a discutat chestiunea modificării formulei de organizare a campionatului districtual, în conformitate cu noile regulamente ale federației de football.

Venus și Unirea speră...

In matchurile pe care aceste două echipe bucureștene le vor susține Duminecă în program cuplat pe arena Venus, sorții nu sunt prea siguri.

Gloria și Crișana sunt doi adversari viguroși, cari pot întoarce pe dos orice rezultat.

In mod regulat echipele bucureștene trebue să învingă. Adică au sorți siguri dacă speranțele lor se realizează.

Care sunt aceste speranțe?

Venus speră ca jucătorii săi răniți în matchul cu Chinezul să se restabilească, iar Unirea Tricolorul trage nădejdea să-și întrebuințeze măcar acum prima garnitură.

Se va însănătoși Petea? Dacă nu, locul îi va fi luat de rezerva Niculescu.

Vor juca Sony Niculescu, Sucitulescu și Boteanu la Unirea?

Toate acestea se vor ști numai Sâmbătă.

In orice caz, la București vom vedea Duminecă două matchuri tari.

Vor fi și campioni?

In toate țările europene campionatele naționale de football sunt în plină desfășurare.

Dăm echipele fruntașe ale clasamentelor campionatelor din câteva țări:

In Cehoslovacia conduce Slavia cu 23 de puncte, și e urmată de Sparta cu 20 de puncte.

In Italia conduce Torino cu 30 de puncte. E urmată de Milano cu 30 și Juventus cu 28 de puncte.

In Franța se află în fruntea clasamentului Olimpique Marseille și Rouen cu câte 28 de puncte;

In Jugoslavia clubul Gradjanski cu 16 puncte. Urmează Haiduc cu 12 puncte;

In Austria, F. C. Austria cu 25 puncte și în Ungaria F. C. Hungaria și Ferencsvaros cu câte 25 puncte.

Succesul lui Papană

Federația Aerocluburilor Regale ale României aduce la cunoștința marelui public, care a urmărit cu interes activitatea de peste Ocean a membrului Aeroclubului Regal, LT. ALEXANDRU PAPANA că, Cupa celor două Americi, pe care a câștigat-o în concursul dela Miami în condițiunile care au fost larg expuse prin presă, a sosit în țară și se găsește expusă în salonul Aeroclubul Regal.

Doritorii o pot vedea în zilele de lucru, orele 9—12 și 16—18.

Inștiințare

Toți membrii clubului «Unirea Tricolor» precum și toți cei ce doresc a-i sprijini acțiunea, sunt rugați a trece pe la sediul clubului din B-dul Ferdinand Nr. 27, pentru a lăsa adresele și a primi instrucțiuni în privința reorganizărei asociațiunei și a repartizării pe secțiuni.

Deasemeni toți foștii conducători și jucători ai clubului Tricolorul și Unirea ca și cei ai Unirei Tricolor sunt insistent rugați a-și trimete adresele în privința încadrării lor într'un corp de elită al asociației.

Primul match de foot-ball a anului la Iași

IAȘI 12. — Duminică 14 crt., va avea loc pe stadionul municipal, inaugurarea sezonului de foot-ball la Iași.

Textila din localitate, va termina într'un match amical formația evreească din Chișinău „Macaby".

Este prima eșire pe teren a echipei locale, după un lung antrenament de sală sub conducerea lui M...

Străjerești

Luni 15 Martie ora 9 dim. consiliul medical superior O.E.T.I. ține ședință pentru coordonarea măsurilor medico-sanitare între autorități și O.E.T.R. și diverse propuneri în legătură cu răspândirea — prin străjeri — a noțiunilor de higienă la sate.

La acest consiliu sunt rugați să ia parte toți medicii municipali din București, cei școlari care țin de ministerul educației naționale împreună cu șefii lor, precum și toți acei pe care îi interesează rezolvarea problemelor sanitare în mediul țărănesc, cu ajutorul străjeriei.

*

Marți 16 Martie a. c. orele 18 la institutul superior de educație fizică, va vorbi d. prof. dr. St. Seimescu despre «Doctrina Străjerească».

*

Organizația «Astra» Șoimii Carpaților, din comuna Aghireș — Cluj de sub președinția d-lui dr. Traian Deughel, va susține programul orei de radio din ziua de 13 Martie a. c. cu scenela «Tabăra din Aghireș» adaptare radiofonică de d. C. Argeșel după piesa «Straja Țării» a d-lui I. Agârbiceanu. Corurile vor fi conduse [illegible]

Rabinovici!

Nu obișnuim să ne folosim de slăbiciunile de moment ale dușmanilor. Ne interesează în primul rând linia cardinală pe care se înscriu faptele lor de fiecare zi.

Despre cazul jucătorului de hockey pe ghiață Rabinovici n'am scris nimic, dacă faptele acestui degenerat s'ar pierde în anonimatul unor întâmplări diverse și fără semnificație. Dar isprăvile macabeului, transformat peste noapte și prin fraudă într'un autohton Radian, trec peste cotidianul accidental, încadrându-se pe linia bine conturată a unei politici conștiente, de cea mai pură esență iudaică.

Rabinovici a trădat fiindcă sângele său îi impune acest stigmat. Credem chiar că Rabinovici nu este vinovat de fapta sa; ea i-a fost impusă fără voia lui de sângele, de sufletul, de carnea și oasele moștenite dela părinți. De aceia regretăm că individul Rabinovici a fost exclus pe viață din mișcarea sportivă. (Ca individ nu este vinovat, fiindcă nu este responsabil de ceeace i-au dat alții).

Dar față de asemenea instrumente inconștiente însă periculoase, neamul nostru este dator să-și ia măsuri de siguranță. Nu ne interesează sângele albastru care îl protejează. Din contră, credem că această albăstrime, însă prea mult, este în pericol să se decoloreze.

Cazul Rabinovici este însă exemplar.

Un minoritar a trădat interesele noastre naționale. Le-a trădat fiind că este minoritar. Și orice minoritar în situația lui, va face la fel. Situația poate fi transpusă în alt domeniu. In football, unde sunt foarte mulți Rabinovici, se poate întâmpla același lucru. Dar surdomuto-chiorul LIVIU JUGA nu vrea să audă, nici să vadă. Pe acest Iuga noi îl considerăm un individ periculos, fiindcă a făcut mărturisiri nerușinate. Ce spune d. V. V. Tilea despre Juga? Il întrebăm foarte serios pe d. V. V. TILEA, fiindcă știm că ne poate răspunde. Ușor s'a întors în țară de-abia de câteva zile și că încă n'a trecut prin fosta hrubă din Câmpineanu.

V. P.

Curtea cu juri

Procesul banditților incendiatori

Interogatoriile: Mendel Constantinescu și Lupu Comisioneru

Cine este Antony Mendel. Incendiul dela Bereșteanu. Focul dela soc. Reprezentanța Românească. Pseudonimul în comerț

La orele 2 d. a. completul Curții cu juri și jurații își fac apariția. Urmează aceleași formalități din ședințele precedente. D. grefier Gh. Huțu, face strigarea d-lor jurați și a acuzaților. După care încep propriu zis desbaterile.

INTEROGATORIUL LUI MENDEL (MANOLE) CONSTANTINESCU

Se introduce în incintă, acuzatul Mendel (Manole) Constantinescu.

D. PREȘEDINTE: «Acuzat, ai mai fost condamnat?»

MENDEL CONSTANTINESCU: «Nu».

D. Președinte GHINEA CONSTANTINESCU, dă cetire unei serii de condamnări din dosar, pe care acuzatul, încearcă să le justifice, dar nu reușește și se încurcă.

D. PREȘEDINTE: «Acuzat», recunoști cele menținute în declarațiile dela dosar?»

ACUZAT: «Nu, fiindcă la poliție am fost bătut și am declarat de frică»

D. PREȘEDINTE: «Cine te-a bătut?»

ACUZATUL: «*Nu știu*»

D. PREȘEDINTE: «Este inadmisibil să nu știi cine te-a bătut».

ACUZATUL: «N'am avut nici un interes să aflu, numele și calitatea celor ce m'au bătut».

D. Președinte GHINEA CONSTANTINESCU, spune d-lui grefier să încheie următorul proces verbal:

«Subsemnatul, Manole Constantinescu, am afost arestat la Galați în ziua de 30 Dec. 1933, de unde am fost adus la Prefectura poliției din București. Aci, vreo patru persoane din poliție mi-au dat să semnez o declarație. Am făcut aceasta, fiindcă am fost bătut în timpul nopții de acele persoane. Nu știu cine erau acele persoane, fiindcă niciunul nu și-a arătat calitatea de comisar, procuror sau judecător de instrucție. Numai după opt zile, tot la prefectura poliției, am aflat că acela, care m'a confruntat cu Solomon Comisioneru, am aflat că este judecător de instrucție. Nu îmi amintesc câte declarații am semnat la poliție, dar cred că una. La cabinetul 9 instrucție, am fost adus mult mai târziu, după confirmarea mandatelor și atunci am fost confruntați cu niște martori.

Nici în momentul arestării, și nici la Văcărești n'am cunoscut pe nici unul din acuzați și nici chiar pe Comisioneru».

In acest proces verbal, au fost trecute întocmai, cele declarate de acuzatul Manole Constantinescu, *în ședință și care proces verbal a fost apoi iscălit de el.*

D. PREȘEDINTE, dă cetire unei declarații a acuzatului, aflătoare la dosar, în care *Mendel Constantinescu*, zis NAGAT, a menționat că a cunoscut pe *Solomon Comisioneru* la Galați, cu 3 ani înainte de incendiu. In București s'a întâlnit cu Comisioneru, a dormit la un hotel pe Grivița și a doua zi au mers într'o magazie de pe o stradă, din apropierea Moșilor. In magazie a găsit 20 baloturi de mărfuri- 30 bidoane cu benzină și circa 60 bășici de bou.

Mai departe, în aceeaș declarație, acuzatul a menținut că: «personal a umplut beșicile cu benzină, că le-a legat cu o sfoară și apoi le-a așezat în talaș între baloturile DE MARFA.

ALT INCENDIU

D. Procuror MOISEANU: «Ai mai fost în fața Curții cu juri?»

ACUZATUL: «Da».

D PROCUROR: «Pentruce?»

ACUZATUL: «Tot pentru incendiu».

D. PROCUROR: «Pentru incendiul din 1928, dela firma EDELSTEIN?»

ACUZATUL: «Da, dar am fost achitat».

D. av. BUDIȘTEANU: «Ce se înțelege printr'o achitare?»

D. PROCUROR: *«O eroare a d-lor jurați- care a tras după sine încă TREI INCENDII».*

Mai departe d procuror, precizează, că la pag. 57, din dosar, există o confruntare între d-na IOSEFINA KEFNER și MANOLE CONSTANTINESCU și totuși acuzatul n'o recunoaște. Deasemeni nu recunoaște nici confruntarea dintre el și MORITZ BACALU, care se găsește la pag. 32 a aceluiaș dosar.

D. PROCUROR (către Dvoiris): «L-ai văzut pe Manole Constantinescu în fabrică, în ziua incendiului?»

SAVELLY DVOIRIS: «Da».

Cine este Manole Constantinescu?..

D. AV. VASILIU-CLUJ: «Poate să spună acuzatul «MENDEL», pentru care fapte menționate în declarație —, a fost bătut la poliție?»

ACUZ.: «Pentru tot ce este scris».

D. AV. VASILIU-CLUJ: «Și pentru ca să declare că la hotel unde a stat erau fete?

— ???

D. AV. VASILIU-CLUJ: «Am spus MENDEL și nu MANOLE CONSTANTINESCU, pentru ce veți vedea în pledoaria mea».

Se pare că acuzatul MANOLE CONSTANTINESCU este una și aceeaș persoană cu ANTONY MENDEL, despre care se «punea că era un mare financiar și care actualmente se află în Anglia.

Acuzații au spus de un oarecare MENDEL, pentru a îngreuna cercetările și chiar de a mușamaliza — dacă ar fi fost posibil — scandaloasa afacere cu incendiul dela fab. «Cordiana».

INTEROGATORIUL LUI SOLOMON COMISIONERU

Este introdus acuzatul SOLOMON COMISIONERU, zis LUPU zis BAICOIANU și zis N. H. MUELLER.

Acuzatul, spune că este originar din Bacău unde se ocupa cu comerțul de cereale.

D. PREȘEDINTE: «Recunoști cele declarate la instrucție?»

ACUZATUL: «Nu, fiindcă declarațiile aflate la dosar au fost luate prin bătăi și schingiuiri».

D. PRES. GHINEA CONSTANTINESCU, face un rezumat al mărturisirii lui **Dvoiris**, în ceiace privește vina ce cade în sarcina lui SOLOMON COMISIONERU.

D. PREȘEDINTE: «Ce știi despre incendiul dela fabrica «Cordiana?»

***SOLOMON CONSTANTINESCU: Focul a fost preparat de:* Dvoiris, Mendel *și un oarecare* Zeifeld.**

D. PREȘEDINTE: De când cunoști pe Dvoiris?»

ACUZATUL: Cu aproape patru ani, înaintea incendiului, pe când făcea afaceri cu JEAN BACALU.

INCENDIUL DELA BEREȘTEANU

D. PREȘEDINTE, dă cetire unei declarații aflate la dosar cu privire la incendiul din 1932 dela magazia lui Bereșteanu, din strada Echinoxului și care a fost aranjat tot de LUPU COMISIONERU.

AM FOST DESCOMPUS...

ACUZATUL SOLOMON COMISIONERU, nu recunoaște declarația de mai sus, spunând că a dat-o de frică.

«La poliție, am fost bătut, schingiuit și chiar descompus...»

D. PREȘEDINTE: «Răspunsurile aflate la dosar, cine le-a dat?»

ACUZATUL: «Eu, dar mi-au fost impuse de d. judecător de instrucție».

D. PREȘEDINTE: «De unde le știa d judecător de instrucție?»

ACUZATUL: ! !

D. PREȘEDINTE, dispune a se încheea un proces verbal, în care să se menționeze întocmai cele afirmate de acuzat și anume: «că a fost bătut nu numai la poliție, ci și la cabinetul de instrucție de către d. judecător Oprescu și de către d. procuror Rășcanu».

D. PREȘEDINTE, întrebând pe Solomon Comisioneru, de când cunoaște pe acuzații din boxă, i s'a răspuns că i-a cunoscut înaintea incendiului, în diferite ocazii și *afaceri*.

D. PROCUROR: Focarele au fost puse pe pergament?

ACUZATUL: Da.

D. PROCUROR: Cine a cumpărat chibritele?

ACUZATUL: Eu am cumpărat 80 (optzeci) cutii de chibrite, dela Coboș Ludwig, din str. Șerban Vodă și am plătit 160 lei.

D. PREȘEDINTE: Dece în luna Dec. 1933 ai stat cu cameră mobilată și n'ai mai locuit la hotelul Majestic sau Royal, ca de obicei?

ACUZATUL: ? ?

D. PREȘEDINTE: Ce interese aveai în București?

ACUZATUL: ? ?

D. PROCUROR: Când ai plecat la Bacău, dece ai lăsat la gazdă o valiză cu un costum gris și alte mărunțișuri?

ACUZATUL: ? ?

AUTORUL INCENDIULUI

BEREȘTEANU?

D. PROCUROR: «Pe Bereșteanu, de când îl cunoști?»

ACUZATUL: De 7—8 ani și am făcut cu el mai multe «*afaceri*».

Mai departe, acuzatul *Solomon Comisionerul*, mărturisește că, atunci când a luat foc magazia lui *Bereșteanu*, se afla în București și locuia la hotelul «Majestic» și că după aceea s'a interesat de arestarea, confirmarea și procesul lui Bereșteanu.

Această mărturisire a făcut-o fiindcă s'a văzut încolțit de întrebările d-lui procuror general.

TELEGRAMELE

D. PROCUROR: «Ce rost aveau telegramele ce ți le-a expediat logodnica lui Cristescu?

ACUZATUL: !!

D. PROCUROR: C. a fost cu telegramele ce ți s'au trimis după sosirea lui Bereșteanu, din Anglia, unde își asigurase magazia?

ACUZATUL: !

Rolul soc. „Reprezentanța Românească"

D. PROCUROR: De focul dela soc. «REPREZENTANTA ROMANEASCA» știi ?

ACUZATUL: Da.

— «După incendiu ai trimis o telegramă la Budapesta?»

— «Da».

D. PREȘEDINTE: «Ce legătură avea cu soc. «RERPEZENTANTA ROMANEASCA?»

SOLOMON COMISIONERU: «Eram asociat «*tacit*» pentru o furnitură de 14 mii kgr. bumbac, ministerului de domenii».

PEȘTE ȘI BUMBAC

D. PREȘEDINTE: «La cine ai intervenit, spre a-ți aproba oferta prin bună învoială?»

ACUZATUL: «La un domn Vidrașcu, dela direcția pescăriilor».

D. PREȘEDINTE: «Ce legătură avea peștele cu bumbacul?»

ACUZATUL: !

D. PREȘEDINTE: «Din cine era formată soc. «Reprezentanța Românească»?

ACUZATUL: «Eu știam numai de două persoane: de Sarf și de Jean Bacalu».

PSEUDONIMUL IN COERȚ

D. PROCUROR: După focul dela «Reprezentanța Românească», ai trimis două telegrame lui ȘARF?

ACUZATUL: Da.

D. PROCUROR: Cea de-a doua avea următorul text: «ȘARF GREȘIT. TOATE BUNE» și ai semnat BAICOIANU?

ACUZATUL: Da.

— De ce ai semnat BAICOIANU?

— In comerț se întrebuințează și speodonime (?!).

UN JURAT: Sub ce nume aveai înscrisă firma dela Bacău?

ACUZATUL: SOLOMON COMISIONERU.

UN JURAT: Dece la anumite afaceri întrebuințai LUPU, BAICOIANU, etc.?

ACUZATUL: ? ?

La orele 6 jum. ședința s'a suspendat. Desbaterile, în continuare, pentru azi la orele 1 jum. d. a.

In cursul zilei de azi li-se vor lua interogatorii la ceilalți cinci acuzați; Sâmbătă va fi repaus sau se vor face descinderi, pela diferite societăți, cari au avut legături cu fabrica «Cordiana».

Iar începând de Luni, va începe audierea celor 150 martori.

Ilie Ciutescu

Suspendarea ședinței

La orele 4 d. a. ședința a fost suspendată pentru o jumătate de oră.

La redeschidere, d. av. VASILIU CLUJ, cere ca în virtutea puterii discreționale, să fie chemat d. *jude Oprescu*, care să precizeze în istanță cum s'a procedat la luarea declarațiilor acuzaților. La aceasta se opun d-nii avocați: Valjean și Paul Iliescu.

D. AV. VASILIU-CLUJ spune că d. jude Oprescu trebue să vină, spre a arăta cum s'au făcut depozițiile, fiindcă actul de acuzare nu specifică. Iar doi sau trei acuzați au trimis scrisori dela Văcărești, către orgânele anchetatoare, precum că sunt mustrați de conștiință și vor să mărturisească adevărul. Care scrisori se găsesc la dosar.

D. procuror MOISEANU, spune că n'ar fi oportună chemarea d-sale jude Oprescu, deoarece d-nii avocați și acuzații vor pune întrebări și d. jude va fi pus în situația de a fi confruntat cu MENDEL CONSTANTINESCU și LUPU COMISIONERU, cari sunt de câte TREI INCENDII fiecare și au făcut câte PATRU ani PUȘCARIE.

ROSTUL VENIRII IN BUCUREȘTI

D. PROCUROR: In 1933 ai venit în București?»

ACUZATUL: Da.

D. PROCUROR: «Pe MINA GOLDENBERG o cunoști?»

ACUZATUL: «Da și am locuit la ea o lună».

D. PROCUROR: «Cum îi-ai dat numele?»

ACUZATUL: «Lupu, comerciant din Pitești? (?)

Apoi, acuzatul recunoaște că a cumpărat în ziua de 24 Decembrie 1933 pergamente

INFORMAȚIUNI

Asociația funcționarilor publici cu soții învățătoare face cunoscut tuturor colegilor, adunarea generală care va avea loc Duminică 14 Martie a.c. la sediul său din strada Smârdan No. 4, Camera 22.

In caz că nu se va întruni numărul cerut de Statut se va amâna pentru Duminică 21 cor. în acelaș loc, când se va ține cu orice număr de membri.

Societatea elevilor conductori tehnici morărit și panificație din București în adunarea generală din ziua de 11 Martie a. c. și-a ales următorul comitet pentru anul 1936—1937: Președinte, I. Davideanu; vicepreședinți, Adameșteanu Aurel și Arghir Florian; secretar, Genes Gh.; casier, Constantinescu L.; bibliotecar, I. Gaftoi; cenzori, Stănescu Th. Popescu și Apetroaiei; membri: Pascu Rădulescu, Malli Nicolae, Urue Traian și Mitroi Constantin.

Sâmbătă 13 Martie 1937, orele 9 seara, Societatea Culturală „Tinerețea" va ține a 342-a șezătoare artistico-culturală în sala școalei primare de băeți No. 17, „Marele Voevod Mihai" din Calea Griviței 56, când va vorbi d. *N. Batzaria*, președinte, despre: *„Cel mai vechiu povestitor român Anton Pann"*. Vor urma apoi recitări, cor, muzică instrumentală, comunicări, iar la urmă se va juca: *„O consultație cu bucluc"*. Intrarea liberă.

Intre cultivatorii de sfeclă și fabricanții de zahăr s'au produs în ultimele zile oarecari neînțelegeri.

Producătorii cer 7.800 lei pe vagonul de sfeclă, în loc de 5700 cât primesc acum.

mistrici și comerțului a primit un memistrici și comerțului a primit un memoriu în această privință

Sâmbătă 13 Martie 1937, orele 6 p. m., «Liga Culturală» Secțiunea București, va ține o șezătoare în localul Teatrului «Ligii Culturale» din B-dul Schitul Măgureanu Nr. 1, când va vorbi d. avocat George Rădulescu despre «Gândirea politică a lui Simion Bărnuțiu». Intrarea liberă.

Eri la ora 12 s'au prezentat d-lui dr. Angelescu o delegație de profesori secundari în frunte cu domnii profesori Nisipeanu și N. Grecu, expunându-i doleanțele profesorimii în legătură cu noul buget.

Confratele nostru d. Aristide Gheorghițescu, a avut nemărginita durere de a pierde pe mama sa.

Transmitem îndureratului confrate condoleanțele noastre.

D. general dr. Constantinescu D. C., fostul medic șef al spitalului militar Regina Elisabeta, va conferenția despre: «Tachicardiile prin flutter-auricular», Vineri 12 Martie orele 9 seara în amfiteatrul mare al Spitalului Colțea în cadrul ciclului de actualități medicale organizat de Asociația Internilor și foștilor Interni de spitale din București.

Șahul românesc

CAMPIONATUL INTERCERCURI AL CAPITALEI 1937

S'au înscris în competițiune următoarele 12 cercuri de șah: 1. Grant, 2. Philidor, 3. S. E. T., 4. C. F. R., 5. Ardeal, 6. A. T. A. S., 7. Tura, 8. Adesgo, 9. A S F C, 10. Mișcarea, 11. Gh. Brătianu și 12 P. T. T.

RUNDA I.

I. Philidor—Mișcarea 6-0; II. C. F. R. — A. S. F. C 5-1; III. Tura — A. T. A. S. 4-2; IV. Adesgo — Ardeal 3½-2½; V. Grant — P. T. T. 3-3; VI. S. E. T. — Gh. Brătianu 3-3.

RUNDA II.

I. Philidor — Grant 5½-½; Tura — P. T. T 5½—½ (!); III. Gh. Brătianu — C. F. R. 4½-1½; IV. A. S. F. C. — Ardeal 5-1; V. S. E. T. — Mișcarea 4-2; VI. Adesgo — A. T. A. S. (în continuare).

Clasamentul după runda II-a: I. Philidor 11½, II. Tura 9½, III. Gh. Brătianu 7½, IV. S. E. T. și A. S. F. C. (Primăria), 7, VI. C. F. R. 6½, VII/VIII. P. T. T. și Grant 3½, IX. Adesgo 3½ (6), X. Ardeal 3, XI. A. T. A. S. 2 (6) și XII. Mișcarea 2.

După primele două runde, se desemnează o grea luptă între Tura — care prezintă o puternică echipă, omogenă și Gh. Brătianu.

In primele 2 runde, au intrat în luptă 80 de participanți. Din cele 66 partide terminate, au fost 10 remize (½:½), și 56 decise (1:0). Atât de grea a fost ciocnirea încât, din cei 80 jucători au căzut învinși 44, rămânând numai 36. Singurul cerc care și-a păstrat echipa intactă, fără nici o înfrângere este Philidor. A întâlnit însă echipe slabe. Dintre matadorii Capitalei, au eșit învingători Toma Popa, Gică Alexandrescu, ing. Nichita.

CRONICAR

Peste 400 familii româneşti năpăstuite

Se modifică din nou legea învăţământului primar.

Se modifică, cum s'ar spune, din punctele esenţiale, dar nu se schimbă nimic. Cel puţin în ce priveşte *chestiunea transferărilor*, care nu este cea mai neînsemnată nici în ce priveşte mersul general al învăţământului, nici în ce priveşte locul, îndatoririle şi drepturile învăţătorilor, în mecanismul acestui învăţământ.

Din acest punct de vedere, două sunt concepţiunile care au prezidat la stabilirea regimului transferărilor în legiuirea noastră primară: până la 1934 legea (1924) prevedea că are prioritate la transferare «cel mai înalt în grad». Era o concepţie care pornea dela principiul individualist al «meritului personal. Era — trebue să recunoaştem — cel mai potrivit cu împrejurările vieţii dăscăleşti şi cu nevoile reale ale învăţământului din acel moment.

Intr'adevăr procesul de ridicare a vieţii intelectuale a dascălilor nu avea alte mijloace decât acela al Şcolii de aplicaţie şi al înaintării în grad prin examene şi *stagiu*. Deci o egalitate de condiţii şi o filieră de selecţionare, care satisfăcea perfect atât aspiraţiunile învăţătorilor, cât şi nevoile învăţământului.

La 1934 legea se modifică şi părăseşte vechea concepţie adoptând o alta, care îmbrăţişează un principiu de înaltă etică socială: *proteguirea familiei dăscăleşti*.

Se pornea adică dela un principiu care presupunea o inextricabilă convergenţă între bunul mers al şcoalei şi bunăstarea şi liniştea familiară a învăţătorului. S'ar părea că aici legiuitorul ar fi avut în vedere o înaltă concepţie politică, inspirată din nevoile etice şi etnice ale statului nostru.

Zic, s'ar părea pentrucă acest principiu a fost rupt în două: *familia învăţătoarei căsătorită cu un funcţionar public a fost exclusă dela beneficiul acestui înalt principiu*. Iar pentru că excluderea să fie definitivă, legiuitorul şi-a adus aminte şi de principiul vechei legi şi a intercalat între familia dăscălească pură şi familia învăţătoarelor căsătorite cu funcţionari publici, transferarea celor cu gradul mai mare.

Rezultatul a fost că din 1934 şi până astăzi, nici o învăţătoare căsătorită cu funcţionar public nu s'a mai putut transfera, chiar dacă a avut gradul II şi I, pentru că i-a trecut înainte cele căsătorite cu învăţători, fie şi provizorii şi cele NECASATORITE, dar cu licenţă şi gradul I.

Este aceasta o concepţie clară şi justă asupra acestui însemnat punct din mecanismul învăţământului nostru primar? Sau are ea o justificare întemeiată pe nevoile reale ale învăţământului şi ale societăţii?

Credem că nu, şi iată dece:

Era bun sistemul vechei legi: 1) pentrucă era unitar; 2) avansările în grad se făceau după o normă comună; 3) aveau un caracter de reală selecţionare, obţinând gradul I numai cei ce aveau merite intelectuale şi pedagogice deosebite (deobiceiu ajungeau revizori, inspectori, etc.); 4) erau puţini; 5) era nevoe de asemenea elemente la oraş; 6) femeile îl obţineau foarte rar; 7) în general se obţinea târziu de tot, după 14—15 ani de învăţătură efectiv; 8) mai toţi care îl obţineau erau căsătoriţi, 9) nu se înainta nimeni fără stagiu efectiv.

Incât: transferarea pentru întâietatea gradului, în sistemul vechei legi, reprezenta o concepţie perfect adecvată împrejurărilor şi nevoilor şi ale şcoalei şi ale învăţătorilor. El satisfăcea principiul fundamental al «meritului personal», fără să atingă nevoile sociale ale familiei, căci, pe deoparte, fiind puţini cei cu gradul I, rămâneau suficiente posibilităţi de transferare şi pentru interese familiare; iar pe de altă parte, obţinându-se relativ târziu înaintarea la gradul I, mai toţi erau căsătoriţi. In cât, *interesele gradului se confundau cu interesele familiei; ba, familia ecea protejată chiar în acest sistem.*

In sistemul legii actuale (1934) este un haos, o confuzie de concepţie şi sistem, pentrucă deşi s'a trecut la o altă concepţie, aceea a *proteguirii familiei*, totuşi se menţine şi cea veche, care *nu se mai potriveşte împrejurărilor de astăzi*. Pentrucă: 1) avansările nu se mai fac după un principiu unitar (stagiu efectiv), ci şi numai după activitatea teoretică (licenţă); 2) egalitatea de condiţii e ruptă, învăţătorii licenţiaţi beneficiind de un regim preferenţial, pentru o muncă în interes personal, fără nici un aport pentru şcoală; 3) astăzi înaintarea în grad şi-a pierdut caracterul de selecţionare şi râvnă intelectuală, devenind un mijloc de sporire a salariului mizerabil; 4) în fapt înaintarea nu mai este un echivalent al meritului personal, ci o valoare politică; 5) în consecinţă numărul lor a crescut şi s'a devalorizat; 6) căzând condiţia stagiului, predomină cei *necăsătoriţi*, în special femeile; 7) din această cauză gradul încurajează celibatul şi loveşte familia; 8) azi nu mai avem nevoe de învăţători gradul I la oraşe, ci la sate.

Incât, în sistemul actual, interesele gradului nu numai că nu se mai confundă cu interesul social al familiei, dar *merge direct împotriva familiei*.

Această nepotrivire a determinat de altfel părăsirea vechiului sistem şi adoptarea principiului protejării familiei în legea din 1934. Aplicarea lui însă, numai la familia dăscălească pură a creiat categoria învăţătoarelor căsătorite cu funcţionari publici, eliminându-le dela dreptul de transferare.

In consecinţă: păstrarea actualului sistem sau revenirea la sistemul vechiu este profund nedreaptă şi în afară de nevoile reale ale şcoalei şi familiei.

Singura soluţie bună nu este decât: *adoptarea principiului general al proteguirii familiei, dar aplicat integral şi unitar oricărei familii, gradul dând prioritate numai la condiţii familiare egale.*

In ce priveşte doleanţele Asociaţiei învăţătoarelor căsătorite cu funcţionari publici, acestea sunt mult mai modeste: *lichidarea situaţiei lor actuale*. Iar în această situaţie sunt peste 400 familii.

ŞTEFAN CARSTOIU

O comemorare Alpin

Implinindu-se un an dela moartea tragică a alpiniştilor Botez Gheorghe, inginer Nicolae Comănescu, inginer Iliescu Ilie, elev arhitect Caţian Petre din secţia de alpinism şi sporturi de iarnă C.F.R., victime ale accidentului de pe «Valea Coştilei» munţii Bucegi, se va oficia Duminecă 14 Martie a. c. ora 11 la biserica Sf. Gheorghe Nou, calea Griviţei (vis a vis de Atelierele C. F. R. Griviţa) un parastas pentru pomenirea celor dispăruţi.

La acest parastas sunt invitate: rudele, prietenii, cunoscuţi şi cluburile alpine din Bucureşti.

A doua zi, Luni 15 Martie, o grupă de alpinişti, sub conducerea d-lui Bărbulescu Ioan, va merge la locul accidentului unde va depune o coroană după care va urma o ascensiune.

In primăvara anului acesta, secţia de turism şi sporturi de iarnă C. F. R., va aşeza la locul accidentului şi o placă comemorativă, executată de sculptorul Stanca Ioan din Bucureşti.

Agricultură - Industrie - Comerţ

Abatorul de Export din Constanţa nu funcţionează

Ministerul de Agricultură şi Domenii ignorează această importantă sursă de venituri

La sfârşitul lunei Maiu a anului trecut, s'a inaugurat cu un deosebit fas, în prezenţa M. S. Regelui, abatorul de export din Constanţa.

Cu această ocaziune ministrul agriculturei a vorbit cu entuziasm, de *«o eră nouă»* a economiei noastre naţionale graţie acestei importante industrii prin care ţara îşi va creia nenumărate debuşeuri în Orient şi Occident. Un întreg auditoriu s'a impresionat la cuvintele promiţătoare, ale reprezentantului agriculturei, în care vedea bucuria unei perspective de îmbunătăţire a situaţiei tragice în care se zbate astăzi crescătorul român de vite cât şi agricultorul.

Dar din nefericire, întregul entuziasm pentru aceste zile mai bune economici noastre naţionale s'a topit odată cu luna lui cuptor... de oarece până în ziua de astăzi acest mare abator continuă să funcţioneze doar pentru consumul municipiului Constanţa cât şi pentru aprovizionarea... echipajelor de vase ancorate în port.

Cât au costat construcţiile

Intreaga suprafaţă ocupată de abator cât şi târgul de vite este de 13 ha., iar suprafaţa clădită ce se compune din 13 pavilioane este de 6947 metri pătraţi.

Lucrările executate până în prezent au costat 100 milioane, iar cele în proect, adică târgul de vite şi carantina veterinară — lucrări imperios cerute pentru necesitatea funcţionării abatorului — sunt calculate la încă 40 de milioane.

Acest abator conceput în anul 1932 a fost desăvârşit în cursul anului trecut.

Dar aceste vaste lucrări, de redresare economică prin creiarea acestui instrument de punere în valoare a produselor agricole transformate în carne ce va fi trebit să pătrundă în toate pieţele lumii, nu şi-au atins încă scopul pentru care au fost creiate.

ABATORUL DE EXPORT DELA CONSTANŢA

Situaţiunea debuşeurilor de export

Până mai acum câţiva ani, statul nostru, pentru a stimula exportul de animale, acorda prime şi avantagii produselor zootechnice, pentru ca producătorul român să se poată adapta la noulle condiţiuni ale pieţei externe.

In ultimii trei ani însă, exportul nostru de animale devine atât de activ încât întrece aproape oferta producătorilor. Astfel în 1934 exportul de animale vii ajunge la cifra impresionantă de 45.856 de capete, iar oile se ridică la 96.466 din care numai în Orient s'au exportat peste 92.000.

In anii următori cantitatea se menţine cu foarte mici scăderi.

Transportul însă pe vase a animalelor vii în ţările Orientului, devine însă din ce în ce mai puţin practicabil, deoarece din punct de vedere economic prezenta mari neajunsuri, astfel că ideea realizărei unui abator cu antrepozite frigorifere devine pe zi ce trece un imperativ.

In aceste împrejurări de prosperitate economică, a luat fiinţă abatorul de Export din Constanţa, construit după modelul marelor abatoare din Milano şi Zagreb.

Cum funcţionează abatorul

Din nefericire însă această importantă industrie lucrează astăzi, după cum aminteam mai sus, în mod cu totul anormal, deoarece întreaga lui activitate se menţine la necesitatea consumului local cât şi a portului.

Una din principalele cauze a acestei lipse de activitate, se datorează în primul rând lipsei unei normale funcţionări a frigoriferelor care în starea lor de astăzi lasă mult de dorit.

Toate pieţele noastre de desfacere importatoare a produselor zootehnice, pretind ca toată carnea să fie perfect congelată pentruca astfel să garanteze o conservare cât mai perfectă. Abatorului nostru de export îi lipsesc însă aceste frigorifere moderne care să congeleze carnea imediat după sacrificarea vitei, motiv pentru care clientela noastră la export preferă să cumpere tot animale vii.

In al doilea rând lipsa de vagoane frigorifere necesare alimentărei pieţelor străine aduce un imens prejudiciu exportului românesc. Dar lipsurile unei normale funcţionări ale acestei importante industrii sunt nenumărate.

De restul lor ne vom ocupa în reportagiile noastre viitoare, socotind că prin denunţarea lor aducem reale servicii acestei mari industrii, care din lipsa unei bune concepţii, aduce pagube atât de mari exportului nostru de produse zootehnice.

Pacamb.

Costul vieţii, o problemă gravă

II

Am arătat într'un articol precedent proporţiile aproape alarmante ale creşterii costului vieţii în ultimul semestru al anului 1936 şi începutul anului acesta, în străinătate şi la noi. Am arătat că fenomenul fiind general, atingând chiar şi statele cari n'au trecut prin febra monetară, are cauze cu caracter de durată, nu este accidental, sezonal, ci un fenomen ciclic.

Urma să vedem dacă guvernul nostru îşi pune această problemă şi sub ce formă încearcă o soluţie.

Dar mai întâiu, care este reacţiunea în ţările celelalte? E firesc să ne întrebăm astfel, pentrucă regimul nostru, politic, economic, social este, cum am mai observat, cel al statelor democraţiei parlamentare, deci structura lui juridică este similară cu a acestor state puse în faţa aceleeaşi probleme.

In Franţa consiliul de miniştri şi Parlamentul sunt intens preocupate de problema scumpirii vieţii. Campania împotriva «preţurilor ilicite», o noţiune foarte elastică, a mobilizat întreaga opinie publică.

Guvernul Frontului popular, care a urmărit politica ridicării puterii de cumpărare a salariaţilor cu tenacitate, se vede astăzi pus în faţa unei situaţii, aproape fără ieşire.

Pentrucă politica lui socială dacă a realizat o majorare fictivă a salariilor lucrătorilor din fabrici, a armatei lui Jouhaux, a împins în acelaş timp, şi preţurile în sus, cum era de aşteptat.

Planul puterii de cumpărare obţinut prin majorarea salariilor este, în bună măsură comprimat de scumpirea vieţii. Pe de altă parte, salariile funcţionarilor, veniturile micilor rentieri şi mai ales veniturile agriculturii au rămas staţionare, fie prin voinţa guvernului, fie prin logica fenomenelor economice. Agricultura în deosebi, ale cărei preţuri sunt fixate la un nivel maximal, suferă serios de noua conjunctură. In Parlament s'a cerut «revizuirea preţurilor produselor agricole supuse reglementării», însă ministrul de resort a evitat discuţia.

Agricultorii francezi pierd astăzi la fiecare chintal de grâu 41 fr. diferenţa între preţul reglementar (140 fr.) şi cel care s'ar forma (181 fr.) într'un regim liber după nivelul general al preţurilor. Agricultorii cer ca socialismul guvernului care se reduce la problema repartiţiei, să fie consequent cu el însuşi. Guvernul se abţine dela orice măsură în direcţia aceasta, deoarece, a mări preţurile agriculturii, înseamnă să tai şi ultimele avantaje ale salariaţilor industriali rezultând din politica de ridicare a puterii lor de cumpărare — prin scumpirea principalului aliment, pâinea, care ar antrena şi celelalte preţuri. Ar fi să distrugă propria lui operă.

Dar nici perpetuarea acestei situaţii nu este justă: ea înseamnă împovărarea agricultorilor, a unei categorii importante de muncitori, în favoarea alteia, a salariaţilor industriali. Soluţia problemei apare imposibilă; este dilema politicii preţurilor în Franţa.

Guvernul belgian a suprimat taxele vamale la importul cerealelor, măsuri ce va avea ca efect imediat ieftenirea pâinei cu 10 centime la kg. In schimb, împins de necesitatea de a adapta anumite preţuri curentului general ascendent, guvernul a scumpit câteva preţuri populare ca tarifele pe căile ferate, tramvaie, etc., fapt ce va avea ca efect o şi mai mare urcare a costului vieţii, care va înghiţi avantajul suprimării taxei la import. Şi aci deci dilema: Statul este obligat să ţină pasul vremii, ceeace nu poate face decât prin majorări de impozite sau taxe, cari scumpesc viaţa şi creiază discrepanţa dintre veniturile staţionare sau lent ascendente ale masei consumatorilor şi preţuri.

Analiza sumară a situaţiei din Franţa şi Belgia, două ţări cu regim ce este scump politicei noastre oficiale, conduce la două concluzii:

1) Scumpirea vieţii necesită, în orice caz, intervenţia Statului; 2) Această intervenţie trebue însă organizată, extinsă tuturor compartimentelor economiei naţionale şi făcută în spirit egalitar. Altfel este inechitabilă sau sterilă.

E ceeace se face în Italia şi Germania unde problema preţurilor interne nu se pune.

La noi, guvernul nu este deloc, nu numai intenţional, preocupat de această problemă. Dovadă. Nu se gândeşte la mizeria salariaţilor săi, cari, din cauza salariilor mult sub nivelul vieţii, sunt îmbrânciţi pe panta venalităţii, a corupţiei şi a umilinţei. Aşa se fac că, alături de statul fictiv, legal, oficial, există un *stat*, o stare reală veniturilor ilegale, care cultivă conştiinţa venalităţii, care deformează sufletele şi infectează întreaga atmosferă morală a ţării.

Apoi, statul vine cu majorări de taxe, cum e taxa firelor de bumbac, care se repercutează asupra celei mai nevoiaşe pături muncitoare, ţărănimea. De acord că e necesară o adaptare a veniturilor statului la nivelul venitului naţional, dar acest supliment de venit trebue căutat în buzunarele celor cari îl au. Şe aceia sunt în afară de lege sau sub protecţia legilor speciale, cum e cazul cartelelor.

La noi problema nu ia aspectul unei dileme, ci a unei operaţiuni de asanare morală totală, de reformă a întregului aparat fiscal, de reformă a mentalităţii contribuabililor mataderi ai veniturilor.

Numai astfel creşterea preţurilor nu va mai fi jenantă, iar costul vieţii nu va mai constitui o problemă gravă.

ALEXANDRU SEVER

Exportul nostru forestier cu Anglia

In ultima vreme statul polonez a scumpit taxele la transporturile mărfurilor în tranzit, cu aproape 25 la sută.

Această măsură lovind mai cu seamă exportul nostru de cherestea, se caută o soluţiune pentru a se trimite, pe viitor, cheresteaua în Anglia prin portul Galaţi. Până acum această operaţiune nu se putea face deoarece navlul Galaţi-Londra era mai scump ca cel prin portul Gdinia.

Se preconizează că S. M. R.-ul să cumpere sau să arendeze opt-zece vapoare de mărfuri, pentru a facilita aceste transporturi, fixând preţul navlului sub cel polonez şi cel particular (via Galaţi).

Odată aceasta realizată, exportul nostru de materiale forestiere ar creşte cu cel puţin zece mii vagoane anual.

Chestiunea se află deocamdată în studiu.

Incurajarea muncii naţionale

Hotărîrile luate în conferinţa de azi noapte

Aseară, până la orele 12 jum. a avut loc la ministerul industriei şi comerţului, o conferinţă prezidată de d. Valer Pop, la care au luat parte d-nii: Valer Roman, Daniel Tecău, secretar general, Al. Săndulescu, vicepreşedintele Senatului, Em. Lonţu, C. Munteanu, Folea, I. S. Văsu şi Popovici.

In această conferinţă s'au examinat ante-proectele de legi privitoare la modificarea legii de încadrare a personalului românesc în întreprinderi.

S'a hotărît, între altele, ca în proectul modificator să se prevadă termenul de ETNIC, dar să se asigure preponderenţa elementului autohton în întreprinderile industriale şi comerciale.

S'a mai hotărît ca să se facă un discernământ între minoritari, spre a se deosebi minoritarii cetăţeni români şi cei proveniţi dela o supuşenie străină.

Procentul de 75 laută al personalului autohton, urmează a se aplica la un minimum de capital şi de salariu.

Până mâine seară proectul modificator va căpăta forma definitivă, astfel că Luni este probabil să fie trimis consiliului legislativ pentru aviz.

Ratificări de convenţiuni

Ministerul de finanţe a întocmit următoarele proecte de legi, cari au fost trimise consiliului legislativ:

1. Pentru ratificarea protocolului încheiat între guvernul român şi cel ceh, la 14 Iulie 1936 20 Ianuarie 1937;

2. Pentru ratificarea protocoalelor încheiate între guvernul român şi cel ceh, la 14 Iulie 1926 şi a contractelor de împrumut încheiate cu Zenoka Bank, din Praga, la 10 Decembrie 1936.

Lichidarea primelor de export

S'a depus la Cameră proectul pentru lichidarea restului de prime de export, datorite de ministerul agriculturii, pentru exportul de cereale.

Primele se ridică la 48.234.835 lei şi vor fi plătite prin titluri de rentă dela Imprumutul Consolidării 3 la sută din 1935. Pentru aceasta, Statul va acoperi o parte din pierderile eventuale ale Casei de Economii şi cecuri postale.

Ofensiva agricolă

In vederea ofensivei agricole de primăvară, d. Vasile P. Sassu, ministru ad-interim la agricultură şi domenii, a dispus următoarea repartiţie a personalului technic din centrala ministerului pentru a conduce unităţile mari.

D-nii ingineri agronomi consilieri: I. Comârzan, la inspectoratul Chişinău; I. Antonescu, la inspectoratul Brăila şi Braşov; C. Stoian, la inspectoratul Iaşi şi Cernăuţi; C. Moroianu, la inspectoratul Craiova şi Piteşti, I. Saidac, la inspectoratul Cluj şi Arad; M. Giurgea la inspectoratul Bucureşti şi Constanţa.

Câte un inspector ajutor la regiunile: Cluj, d. V. Brâncoveanu; Arad, V. Economu; Braşov I. Ciomac; Craiova, V. Velican; Piteşti, I. Max Popovici; Bucureşti, A. Julea; Constanţa, C. Ciulei; Brăila, I. Oancea; Chişinău, A. Carabela; Iaşi C. Filipescu; Cernăuţi, G. Constantinescu.

Aritmetică comercială, algebră financiară, asigurări, contabilitate pentru examene, diferenţă, particulare, bacalaureat, predă cu începere 15 Martie, Gh. Chilom. str. Isvor No. 99.

TRIBUNALUL ILFOV,
SECŢIA IV C. C.
EXTRAS No. 18157

Panna Steinke prin petiţia No. 6875/937, a intentat divorţ soţului său Friederik, din căsătorie rezultând copilul Alexandru Friederik.

Grefier, **I. Dumitrescu.**

Dosarul 1002/937.

Publicitatea românească

Acest spaţiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile şi magazinele româneşti şi creştine din Capitală.

Prin această iniţiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulţi dintre industriaşi şi comercianţii creştini, în ceea ce priveşte folosirea presei naţionaliste pentru reclama produselor lor. Comercianţii şi industriaşii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor româneşti vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înşeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult şi mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânşii.

Imediat însă ce vom adopta faţă de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă şi la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din faţa noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naţionalistă triumfătoare, îi calcă pe toţi la picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o începem aci, este gratuită pe timp de o lună

Cofetăria «PARCULUI»
VALERIA ŞTEFANESCU
Bulevardul Schitul Măgureanu 2
Sub căminul Studenţilor în medicină

INDUSTRIE CASNICA LEGIONARA — se primesc comenzi. Adresaţi cooperativa legionară, str. Gutenberg nr. 3.

Manufactură: «Vulturul de mare cu peştele în ghiare» Carol, 33, Anton Ionescu, Carol 62, St. Teodorescu, Carol 74, V. Niculescu, Piaţa Dr. Botescu 3, Pop şi Bunescu, Bărăţiei, 2.

Croitori: Ilie D. Anton, Romană 156; Niţescu Elena, Mitrop. Filaret 27.

Pălării: Raiţa (Rali) Biserica Enei 16; Ileana Delea, Cobălcescu 43 A; Basturescu, Brezoianu 24.

Uniforme: «Magazinul nou, Georgescu-Petrescu, Carol 62; «Echiparea», Colţei 19.

Incălţăminte: «La Baciul» Rădulescu, Biserica Enei 16; Săndulescu, Calea Victoriei 112; Mociorniţa, Carol 29.

Articole de sport: «Vivi»-Petrescu, Brezoianu 41; Dârlău, Academiei 6.

Articole de voiaj: Petrescu Ioan, Biserica Enei 14, Lalu, Franklin 4; Vasilescu, Moşilor nr. 84.

Ceasornicari: Stoicescu, Bălcescu 9; Enescu Soare, Victoriei 4, Toma Dumitrescu, bd. Elisabeta nr. 34.

Droguerii: «Narcisse»-Ciurdea, Carol 30; Bujor Brânduş, Romană 182; Mihail N. Saizu, str. Atanase Săvulescu 5; Săvulescu, Popa Tatu nr. 56.

Laborator de preparate farmaceutice: TORJESCU str. Instit. Medico-Militar nr. 11.

Ceaprazari: N. şi Gh. Ionescu, Mihai Vodă nr. 2.

Debit special C. A. M.: C. I. Popescu, Griviţei nr. 182.

Semnal general

PESTE 3 ZILE
ARE LOC
TRAGEREA
CLASEI I-a A
LOTERIEI DE STAT
(Loteria 13-a de primăvară)

Azi,
mâine şi
poimâine
ULTIMELE
ZILE în care se
mai pot cumpăra lozuri.

„Naționaliști din toate grupările din România, uniți-vă“!

este apelul pe care d. prof. A. C. Cuza îl face astăzi, generațiilor cinstite ale acestei țări

Senzaționalul interview al d-lui prof. A. C. Cuza acordat „Bunei Vestiri“

Noi cei ce vorbim, dela această tribună, înfrățiți cu spiritul și cugetul clar al redeșteptării naționale, socotim că un interview solicitat d-lui prof. A. C. Cuza, reprezintă fără îndoială cea mai elocventă și caracteristică notă a situației actuale politice, în configurația prezentelor frământări.

Deaceia ne-am adresat președintelui suprem al partidului național-creștin, spre a ne clarifica punctele și a ne da soluții în ceeace privește marea problemă a ideii naționale.

In camera sa dela hotel «Union», am cules aceste prețioase răspunsuri ale profesorului A. C. Cuza:

Cum priviți, d-le profesor apariția ziarului «Buna Vestire», care luptă atât de energic pentru triumful deplin al Ideii Naționale?

Privesc apariția ziarului «Buna Vestire» ca încă un fericit semn al timpului nostru, stăpânit de ideia națională, pe care își propune să o servească, cu atât de valoroase puteri, până la triumful ei deplin. «Buna Vestire», așa dar, este numele ei bine ales, urându-i ca pe cât mai mult împreună să asigurăm cu toții realizarea idealismului nostru al tuturor.

E dar vestirea bună a mântuirii noastre.

Care este misiunea partidului național-creștin?

Misiunea partidului național-creștin, este restabilirea stăpânirii depline a nației românești asupra pământului ei: ROMANIA A ROMANILOR. Prin aceasta, având o datorie și un program precis, partidul național-creștin, se deosebește de celelalte partide, care încă în ultimul ceas — chiar și acelea care se pretind a fi «naționaliste» — nu au ajuns decât numai la «proporționalizarea» românilor, în propria lor țară, cu străinii. Se înțelege, în primul rând, că cei mai numeroși sunt jidanii. Vreau să zică: atâția la sută jidani — în toate ramurile de activitate — de stăpânire — și atâția la sută români!

Fără ca să se întrebe — dacă este astăzi, ce este — ce va fi mai târziu! Este o lamentabilă atitudine a partidelor — «proporția» — clasându-le definitiv, ca grupări inconștiente, dacă nu chiar trădătoare de neam. Deaceia cred, că partidul național-creștin, este singurul partid care se impune a fi chemat la guvern, ca să-și poată îndeplini misiunea lui, dela care depinde — o putem spune fără exagerare — însuși viitorul nației românești.

Care este părerea dv. asupra nelegiuirii din Maramureș și Moldova veche, în ceiace privește cotropirea jidovească a pământului nostru.

Maramureșul și Moldova veche, sunt de pe acum realizări introductive ale cotropitorilor, care tinde a face, din România noastră, cu adevărat, o țară jidănească, mai mult, cu mult mai mult, decât este Palestina lor.

Cucerirea României de către jidani, se întinde, ei având în mâinile lor comerțul, industriile meseriile, exploatările, furniturile — acelea la stat, comune, așezăminte, armată — și funcțiunile chiar, cum se vede.

Fără ca până acum, partidele, care ne guvernează, să se fi împotrivit acestei cuceriri, întrucât politicienii, care le alcătuesc, sunt pururea amestecați cu jidanii, în toate afacerile lor. In asemenea condiții, întreaga Românie este amenințată să aibă soarta Maramureșului și a Moldovei vechi; mai Palestină decât Palestina Arabilor, pe care aceștia o apără cu sângele lor împotriva cotropirii jidănești, pe când noi Românii — cu politicienii noștri — o ajutăm ca să ne cucerească deplin. Monstruos — dar adevărat.

Ce măsuri socotiți că trebuiesc luate spre a se pune stavilă otravei marxiste, ce pătrunde acum în școlile noastre?

Otrava marxistă, cum îi ziceți, are nevoie pentru a fi înțeleasă — să fie privită, în realitatea ei, cum este, ca unealtă jidănească; ca mijloc de «nimicire a goimilor», prin ei înșiși, cu «lupta de clasă». Rătăcirei minților școlarilor noștri, în această privință, trebue să i-se pue stavilă, prin supravegherea lor riguroasă și excluderea jidanilor din școli, căci ei sunt «propagandiștii».

Aci e nevoie și de învățământul religios creștin, care ca am cerut de multă vreme, să fie despărțit de amestecarea lui, cu poveștile Bibliei jidănești a «Vechiului Testament», dela care desfidem să ni se arăte, că noi creștinii am avea ceva de învățat.

Numai înțelegerea învățăturii lui Isus — hotărât protivnică judaismului ucigaș — poate să lumineze conștiințele școlarilor, arătându-le ce sunt învățăturile satanice ale jidanilor cărora Isus le-a zis anume (Ioan 8,44) «VOI AVEȚI DE TATĂ PE DIAVOLUL ȘI VREȚI SĂ ÎNDEPLINIȚI POFTELE TATĂLUI VOSTRU «EL DELA ÎNCEPUT A FOST UCIGAȘ»... Cuvinte Dumnezeești, care aruncă o vie lumină asupra Talmudului, cu «tob șe begoim harog». Pe cel mai bun dintre creștini, ucide-l, aplicând uneltirile criminale ale jidanilor în mijlocul celorlalte popoare, cum se crede, îndeosebi și în România și formând problema jidănească universală.

Rezolvirea problemei jidănești, o credeți posibilă? Care ar fi soluția ei? Cine să o realizeze?

Răspund la aceste trei întrebări precise, tot atât de precis. Rezolvarea problemei jidănești, este în curs, cum se vede din măsurile de apărare a tuturor națiilor împotriva parazitismului jidănesc. E destul să amintim cele ce se petrec cu jidanii în Germania, în Palestina cu Arabii, în Polonia vecină, în România, în Anglia, chiar și în Franța, cu mișcările lor antisemite.

Soluția problemei jidănești, se rezumă, cum am arătat încă pe la 1890, în eliminarea jidanilor din mijlocul celorlalte nații, așezându-i silit — căci de bună voie îi împiedică religia lor să se ducă — pe un pământ liber al lor, pe care să-l muncească ei pentru dânșii, renunțând la viața lor parazitară de astăzi. Astfel, Anglia a propus congresului sionist dela 1877, ca jidanii să se așeze în Uganda. Alții, propun Madagascarul. Ori unde ar fi, aceasta este singura soluție a problemei jidănești.

Fiecare nație, trebuie să stăruie prin toate mijloacele, ca să elimine pe jidani, unindu-se cu toate celelalte în acelaș scop. Iar înlăuntrul națiilor, toți naționaliștii trebue să se unească, pe baza unui program de aplicare imediată a eliminării jidanilor, care este problema de existență a nației lor. Repet ceiace am mai spus:

«NAȚIONALIȘTI — DIN TOATE GRUPARILE NAȚIONALISTE — ȘI TOATE ȚARILE — UNIȚI-VA!

E timpul ca naționaliștii români — împărțiți în diferitele lor grupări — să înțeleagă acest adevăr elementar:

NUMAI PRIN UNIRE VOM IZBANDI!

*

Desigur, lecția pe care părintele naționalismului românesc ne-o dă nouă tineretului de azi, trebue să ne fie pildă vie tuturora și să însemne pentru orice acțiune îndreptată în acest sens, imperativul categoric al timpurilor actuale, care nu-și găsesc echilibrul perfect, [illegible] într'o mie și una de direcții.

DEM. ȘUȚU

D. A. C. CUZA

Dela Palat

COMUNICAT No. 7

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 11 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe: d. Gh. Tătărăscu, președintele Consiliului de miniștri și ministru de interne.

In ce cazuri se mai acordă reduceri pe C.F.R. pentru congrese, expoziții, etc.

Regia Autonomă a căilor ferate aduce la cunoștință că: pentru ca diversele congrese și expoziții în București să poată obține reduceri pe căile ferate române pentru participanții lor, ele trebuiesc să fie fixate în cadrul Lunei Bucureștilor, adică între 9 Mai și 9 Iunie 1937.

Cererile de reduceri pe CFR pentru participarea la congrese sau expoziții, în afară de acest termen, nu vor fi luate în considerare.

Străini respinși de ministerul muncii

Ministerul muncii în urma avizului Comisiunei migrațiunilor dat în ședința din 9 Martie 1937, a respins cererile de prelungire a termenului de ședere în țară a următorilor supuși străini: Schneider Avram supus turc din București, Hugo Hiller supus elvețian din Comarnic, Emile van der Eecker supus belgian din Ploești, Laurite Haeselrils supus danez din Ploești, Verner Steuble supus austriac, din Ploești, Brustia Angeolina și Castelli Maria supuse italiene din București.

Noi profesori definitivați

Au fost numiți profesori cu titlul definitiv în învățământul secundar, comercial și industrial: Elena Beolian la Pitești, Ioan Babeș la Galați, Andrei Binder la Hațeg, H. Brantsch la Brașov, Origen Mărculescu la Craiova, Ana Anghelescu și Maria Rieman la Caracal, Lucia Porteanu la Oradea, Augustin Callani la București, I. Buzeanu la Brașov, Iosif Ungureanu la Arad, Const. Marinescu la Oltenița, V. Ionescu, C. I. Niculescu și Felicia Brătianu la București, Elena Ana Ionica la Bazargic, Edmond Felzeghy la Deva, Graziela Soroceanu la Alba Iulia, Nicodem Ardeleanu și Maria Lecachi la R.-Vâlcea, Ion Totoliel la Focșani, Gh. Gheorghiu la P.-Neamț, Ruxandra Gărnițeanu la Huși, Letiția Carapciu la Beiuș și Claudia Solonovschi la Careii-Mari.

REX

Telegraful ne-a adus vestea că d. Léon Degrelle, șeful partidului rexist, și-a dat demisia din Camera belgiană spre a prilejul o nouă alegere la Bruxelles.

Tânărul partid naționalist belgian e în mare ascensiune. După alegerile de anul trecut, care i-au adus un succes triumfal, toate consultările electorale au dovedit că rexismul e în plină creștere și că polarizează simpatiile cu o viteză ce derutează complect pe adversari.

Hotărârea d-lui Degrelle de a demisiona din parlament și a se supune riscurilor unei noui alegeri arată încrederea ce o are în ascendentul mișcării sale asupra masselor.

Față de această situație cum reacționează adversarii? Ca pretutindeni, cu măsuri polițiste. Singura justificare doctrinară a democrației era că poate face față tuturor greutăților în *libertate*. Ori, cum se ivește un adversar care o bate pe propriul ei teren, acel electoral, democrația recurge la măsuri de constrângere spre a-și împiedica dușmanii să-și manifeste superioritatea electorală și să cucerească puterea pe căi *legale*, pe calea — declarată sacrosanctă — a votului universal.

Acest fenomen ce se petrece astăzi în Belgia, s'a petrecut odinioară și la noi.

Reuși-a sau reuși-va polițismul „dempocratic“ să împiedece victoria naționalismului?

Evident că nu!

In schimb recurgând la polițism democrația își tae singură craca de sub picioare, își *surpă singură baza ideologică* fără de care orice regim politic devine o stare de fapt.

Astăzi democrațiile lipsite de putere, fără elan, fără suflu, fără încredere în viitor, renunțând la ideologia democrată sunt simple stări de fapt, simple provizorate. Căci polițismul — oricât ar fi el de bine organizat — nu durează.

Iată de ce m'a pufnit râsul când am citit ieri în presa noastră că guvernul Van Zeeland a obținut „o mare victorie“ fiindcă parlamentul a votat legea „prin care se tinde să nu se mai autorize alegeri parțiale în caz de vacanțe provocate adhoc“. Prin urmare „marele succes“, al cabinetului belgian e că a izbutit să fugă de alegeri. Este o judecată tipic democratică! Dar s'ar putea susține că „marea victorie“ a fost botezată astfel deoarece „toți deputații catolici, socialiști și liberali au votat în favoarea proectului“.

Nici o mirare și nici o victorie. Guvernul Van Zeeland este un minister de coaliție care cuprinde pe catolici, pe socialiști și pe liberali. Deci e firesc ca partidele ce alcătuesc cabinetul să-l și susție.

Cu toată democratica lor bunăvoință, putredele partide istorice belgiene n'au scăpat însă de alegerea dela Bruxelles, căci vacanța provocată prin demisia lui Léon Degrelle se produsese înaintea stării noui legi.

Alegerea va trebui deci să se facă iar împotriva d-lui Degrelle candidează însuși d. Van Zeeland, președintele consiliului de miniștri.

Oricine înțelege deci cât e de serioasă situația pentruca însuși șeful guvernului să-și pună prestigiul în joc.

Rezultatul alegerii? E greu de precizat. Să ne gândim însă că rexismul nu provoca bătălia dacă nu socotea sorții de reușită de partea sa. Dar evenimentele din Belgia ne fac să ne amintim de fenomenele ce s'au petrecut în Italia, înainte de victoria fascismului, și în Germania, înainte de victoria național-socialismului.

Coaliția tuturor partidelor vechi împotriva mișcării revoluționare și în al doilea rând faptul că *întreaga viață politică e determinată de mișcarea revoluționară.*

In Belgia, ca odinioară în Italia și în Germania, toți putrezii lumii vechi s'au coalizat împotriva lumii noui și toți n'au decât o singură preocupare **„rexismul“**.

E semnul că biruința lui Léon Degrelle se apropie. Incă o plutocrația parlamentară va fi în curând la pământ!

Evenimentele din Belgia nu vă amintesc oare, iubiți cititori, de Belgia Orientului?

Paul Mihail

P. S. Dintr'o regretabilă scăpare din vedere a paginatorului, în cronica noastră s'au strecurat câteva greșeli.

Rugăm cititorii să citească finalul primei coloane al cronicei noastre de eri în forma următoare:

«In Turcia chiar democrație parlamentară, iată aspectul în tabăra învinșilor».

Reduceri pe C.F.R. pentru cursurile de pregătire profesională administrativă la București

Participanții la cursurile de pregătire profesională administrativă organizate de Institutul Regal de Științe Administrative al României la București vor călători cu 50 la sută reducere din taxele tarifului de persoane.

La întoarcere vor călători pe baza biletului întreg dela venire. Acest bilet va trebui vizat și însoțit de un certificat de călătorie conform adresei No. 17549 R. A. 1937.

Mareșalul Balbo va primi pe d. Mussolini la Tobruk

TRIPOLI 11 (Rador). — Mareșalul Balbo, guvernatorul Libiei și Tripolitaniei, a sosit azi cu avionul la Tobruk.

In acest port, mareșalul Balbo va primi pe d. Mussolini, care este așteptat să sosească mâine pe bordul crucișătorului «Pola».

Pe de altă parte, se anunță că crucișătorul «Pola», pe bordul căruia se află Ducele, a întâlnit în fața Syracuzei crucișătoarele Trento, Trieste și Bolzano. Această escadră este sub ordinele amiralului Umberto Bucci.

«Pola» este însoțită de crucișătoarele Gorizia, Zara și Fiume.

Manevrele navale au început în cursul după amiazei în sudul Italiei. Escadra întâia are ca adversar escadra a doua comandată de amiralul Romeo Bernotti. Escadra a doua este compusă din crucișătoare ușoare, torpiloare, submarine și hidro-avioane.

La exerciții iau parte 28 bastimente de războiu.

Astăzi începe discuția generală a bugetului

In ședința de astăzi, Camera va începe discuția generală pe articole a proectului de buget și a proectelor financiare.

Discuția în jurul proectului pentru modificarea legii învățământului superior va începe în ședința de noapte.

Incendiatorii se demască

Astăzi justiția a putut afla, ce motive l'au determinat pe fioroșii incendiatori al căror proces se desbate astăzi în fața Curții cu jurați, ca să amâne judecarea ani de zile.

Singurul dintre ei, care din primul moment al arestării s'a căit în mod sincer de crima săvârșită și se arăta hotărât să mărturisească totul și în fața juraților, era SAVELLY DVOIRIS. Ori cum ceilalți incendiatori se temeau ca de foc de mărturisirile lui DVOIRIS în fața juraților și cum pe de altă parte DVOIRIS e un om bolnav de cancer în ultimul grad, amânând mereu procesul ei sperau că între timp proprietarul GORDIANEI va muri, scăpând astfel de acuzatorul lor cel mai teribil după AUREL ȘARF.

Dumnezeu a voit însă altfel, ținând în viață pe pocăitul DVOIRIS, spre a se putea face deplină lumină și dreptate în această tenebroasă afacere și spre a se ajunge la pedepsirea exemplară a tuturor criminalilor, nu numai a acelora aflați astăzi pe banca acuzaților.

Crimele Tribunalului comunist la Malaga

TENERIFFA, 12 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Postul de radio de aici dă unele amănunte asupra declarației făcută în fața tribunalului din Malaga, de care este judecat, de către președintele Tribunalului popular instituit de guvernamentali la Malaga.

Președintele Tribunalului popular a declarat că în prima jumătate a lunei August s'a constituit la Malaga un «comitet al mântuirii publice», alcătuit din elemente de extrema stângă din Federația anarhistă, din comuniști și socialiști. Toate persoanele bănuite că ar aparține cercurilor de dreapta au fost arestate și conduse în fața unui tribunal, care ținea ședințele în locuința deputatului Escobar. S'au instituit numeroase patrule, pentru a face arestări. Numai 50 la sută din deținuți au fost conduși în fața tribunalului. Ceilalți au fost asasinați în locuințele lor.

Prin fața tribunalului, care a funcționat până la jumătatea lunei Septembrie, au defilat peste 5000 persoane. După această dată s'a creiat un nou tribunal, numit «al ordinei și supraveghere», supranumit mai apoi «Tribunalul sângelui», care era însărcinat să aresteze cetățeni fără apărare.

Comitetul mântuirii publice a săvârșit crime oribile silind numeroase persoane să se arunce din balcoanele celor mai înalte case din oraș.

ORA 2

Consiliul de miniștri de azi dimineață

Un consiliu de miniștri s'a ținut azi dimineață la orele 9,30 la președenție.

Consiliul a fost prezidat de d. prim-ministru Tătărăscu.

Au fost prezenți toți miniștrii, afară de d. Paul Angelescu, ministrul apărării naționale.

Au fost luate în discuție toate proectele de lege cari urmează a fi votate în cursul acestei ultime sesiuni, după care consiliul a luat cunoștință de rezultatele audienței de eri, în care s'a hotărît prelungirea sesiunii parlamentare.

In concluzie, s'a luat hotărîrea de a se eșalona proectele de legi ce urmează a fi votate în așa fel, încât nici unul să nu poată rămâne în aceiași formă și după 1 Aprilie.

Consiliul a luat sfârșit la orele 11 jumătate fără să se dea nici un comunicat.

Forțele naționaliste biruitoare

RABAT 12 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Postul «Radio Veridad» anunță că o coloană motorizată, comandată de colonelul Moscardo eroicul apărător al Alcazarului din Toledo, înaintează pe șoseaua Guadalajarra. Simultan, cavaleria marocană operează peste câmpie. In urmă vin infanteria și artileria, care ocupă rând pe rând pozițiile cucerite de unitățile de avantgardă.

Rezistența milițienilor roșii este înverșunată. Pierderile lor sunt foarte ridicate.

In ultimele 36 ore, naționaliștii au înaintat pe o adâncime de 32 kilometri.

Cu tot timpul defavorabil, aviația este și ea foarte activă. Avioanele naționaliste bombardează fără încetare concentrațiunile guvernamentalilor și ariergardele lor, pentru a împiedeca sosirea de întăriri. Alte escadrile, au bombardat portul Barcelona.

Au fost făcuți numeroși prizonieri, printre cari se află foarte mulți copii din Madrid, încadrați milităreşte de milițienii guvernului.

Sosirea lui Mussolini în Tripolitania

ONORURILE DATE DUCELUI

TOBRUY (Tripolitania) 12 (Rador). — Azi dimineață la ora 8, crucișătorul «Pola», având pe bord pe d. Mussolini, a intrat în port, urmat de crucișătoarele «Gorizia», «Zara» și «Fiume», din divizia I navală.

Unitățile din marina Libiei orientale, ancorate în port, au tras salve de tunuri în onoarea Ducelui, în timp ce escadrilele de avioane și hidroavioane sburau la o înălțime mică.

ECOURI ȘI POLEMICI

Se aduce la cunoștința librarilor români naționaliști și creștini că pot comanda prin administrația noastră până la finele lunei, volumul d-lui Manoilescu apărut la Paris intitulat «Le Parti Unique», Institution politique des régimes nouveaux.

Ziarul nostru a recurs la acest procedeu, deoarece librăriile cele mai multe din țară, care sunt evreești boicotează această carte, după cum boicotează toată literatura naționalistă.

—

D. Eduard Beneș e așteptat la Belgrad pe ziua de 6 Aprilie.

In aceiași zi se vor întâlni, miniștrii de externe a statelor componente a Micei Înțelegeri.

—

Ministerul apărării naționale și ministerul aerului și marinei, au întocmit tablourile pentru marea mișcare în armată și înaintările ofițerilor pe data de 1 Aprilie.

Ministerul aerului și marinei a întocmit separat un tablou de ofițerii inferiori din aviație și marină cari urmează a fi înaintați pe data de 15 Martie.

Comisiunea minelor a ținut ședință ieri după amiază, subt președinția d-lui Valer Pop.

Pentruca membrii comisiunii să poată cunoaște textul integral al proectului legii minelor, în noua sa redactare, comisiunea și-a amânat lucrările pentru Luni după amiază.

—

Banca Națională a hotărât ca la anularea documentelor pentru plata arieratelor prin compensații, solicitantul să prezinte convenția între creditor și debitor pentru plata datoriilor. Deasemeni și o declarație a creditorului, vizată de oficiul de clearing din țara respectivă, prin care să se arate suma pe care o primește creditorul, în realitate.

Fără aceste dovezi, nu se va mai face anularea documentelor.

—

— D. profesor I. Nistor, ministrul muncii și asigurărilor sociale, a lucrat eri cu d. Demetrescu Brăila, la reglementarea situației muncitorilor din porturi.

— Eri a fost primit în audiență la Palat, d. dr. I. Costinescu, ministrul sănătății și ocrotirilor sociale.

BELGRAD, 11. (Rador). — M. S. Regina Maria a Jugoslaviei, înapoindu-se dintr'o călătorie, a sosit azi dimineață la ora 9.30 la Belgrad.

M. S. Regina Maria a fost salutată în gară de A. S. R. Principele Regent Paul, de AA.LL.RR. Principii Nicolae și Andrei, de d. Stankovici, înalt regent, de d. Stoiadinovici, președintele consiliului, de d. Spaho, ministrul comunicațiilor, de ministrul Angliei și de membrii casei civile și militare.

M. S. Regele Petru II și Alteța Sa Regală Principesa Olga n'au putut merge la gară, fiind ușor gripați.

—

Eri s'a întrunit la ministerul educației naționale, consiliul inspectorilor generali din învățământul secundar discutând măsurile disciplinare în școalele secundare.

—

La direcțiunea reglementării comerțului exterior se lucrează intens la eliberarea autorizațiunilor de import și cotă.

Comitetul a terminat lucrările pentru stabilirea disponibilului care urmează a se acorda ca supra cotă exportatorilor.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE